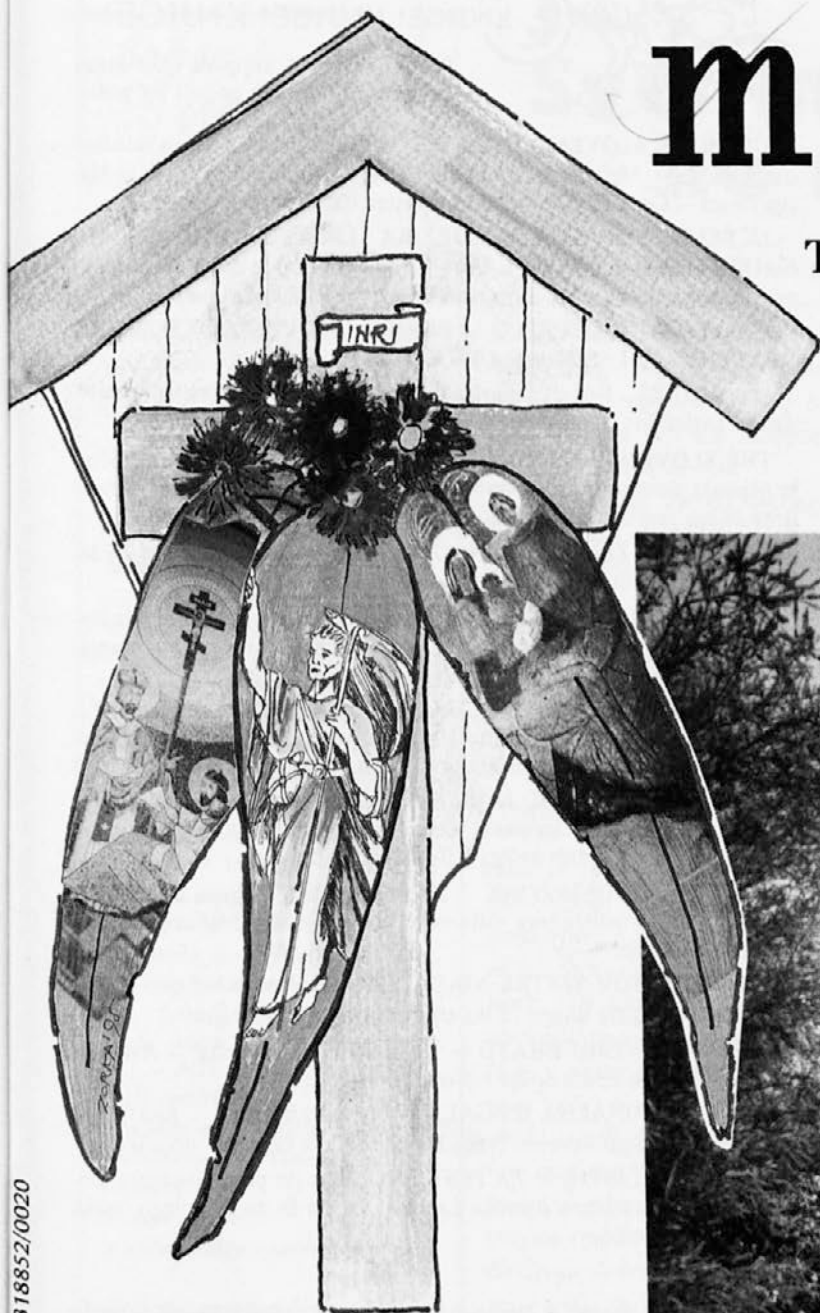

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
OKTOBER 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo Zorke Černjak. Na fotografiji pa je zvonik slovenske cerkve v Melbourneu.

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

NO, končno je vendarle pred nami spet nova številka našega mesečnika. Z zamudo seveda, ki pa jo tokrat le lahko opravičim.

Mladinski koncert smo imeli v začetku oktobra in hotel sem k poročilu o tej priložnosti dobiti tudi slike. Je že tradicija, da objavim na srednjih dveh straneh slike vseh točk koncerta. Vedno je nekaj dni vmes, čas pa teče. Ne bi pa rad pustil slike za prihodnjo številko, saj spadajo k poročilu. Letos me je še tako uštel, ker za nekaj točk koncerta slik nisem dobil, ali pa so pretemne in za tisk neuporabne. Mi bodo nastopajoči, katerih slik ni, že oprostili.

Pa še nekaj me je zadržalo pri tej številki MISLI. Želel sem na vsak način objaviti potrebne informacije glede volitev v Avstraliji živečih slovenskih državljanov. Prejšnji številki smo dodali formularje za vpis v volilni imenik, ta pa ima obvestilo, kje in kako bomo v Avstraliji lahko volili. Čakal sem do zadnjega, da je naše veleposlaništvo v Canberri dobilo iz Ljubljane končna navodila. Na strani 243 lahko berete Obvestilo glede volitev. Ne bilo bi prav, da bi se en sam volilni glas izgubil samo zato, ker smo tako daleč od rodne domovine. Prepričan sem, da prav glasovi izseljencev lahko doma dosežejo marsikakšno spremembo.

No, vsaj enkrat je zamuda nove številke MISLI nekako upravičena – četudi je točnost lepa a težka čednost.

– Urednik in upravnik

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zадно izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adalidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 20.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvu ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax: (03)9380 2141

OKTOBER 1996

- Svetilnik na naši poti – Anton
Martin Slomšek – stran 225
- Molitev za domovino
pred volitvami – stran 226
- Glasnik miru – stran 227
- Lojze Peterle rojakom po svetu
– Govor na Tretjem taboru
- Slovencev po svetu – stran 228
- Nekaj o rožnem vencu
– razvoj te molitve – stran 230
- Napetost – pesem
– I. Burnik Legiša – stran 231
- Očetove roke in materine ustnice
– p. Aime Duval – stran 232
- Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 233
- Tržaški oktet pride – stran 234
- Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 236
- Korajža veljal – 22. mladinski
koncert, Melbourne – stran 238
- Obvestilo o volitvah
in konzularnih dnevih
– Aljaž Gosnar – stran 243
- Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 244
- Naše nabirke – stran 244
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Tone – stran 247
- Izpod Triglava – stran 249
- Z vseh vetrov – stran 251
- Kotiček naših mladih
– stran 252
- Križem avstralske Slovenije
– stran 253
- Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 256

Svetilnik na naši poti

LETOS poteka že trideset let, kar slovenska Cerkev vsako zadnjo septembrsko nedeljo praznuje kot posebno SLOMŠKOVO NEDELJO. To je obenem tudi EKUMENSKA NEDELJA, saj se je Slomšek veliko trudil za uresničitev Jezusovega naročila, "naj bodo vsi eno". In kako je želel in delal, da bi bili vsi Slovenci zares eno, da bi ohranili svojo vero, svoj dom in rod.

Slomšek je že od svojega rojstnega doma prinesel veliko ljubezen do Boga, do Cerkve in božje besede ter do dela: Ob dobrih duhovnikih in učiteljih pa se mu je srce širilo predvsem v ljubezni do slovenskega naroda, njegovega kulturnega napredovanja, ohranjanja njegovega jezika, pa tudi do njegovega obstoja in razvoja. Prav zato, da bi rešil narod ponemčevanja, je prenesel škofovsko stolico iz avstrijskega Št. Andraža v Maribor. Za svoj narod je pisal, delal, organiziral in zares žrtvoval vse, kar je premogel. Duša vsega in zato podlaga vsemu delu pa mu je bila vera.

Ob vsem tem nas Slomškov zgled uči narodne zavesti, ki nam je prav danes tako potrebna, če se hočemo obdržati kot samostojen narod. Kakšna pa je naša ljubezen do rodne domovine, do materinega jezika, do naše kulture? Živimo izven meja Slovenije, ko je še lažje odpasti, pozabiti na materin jezik, ali vsaj drugega bolj ceniti, ker ga pač morda bolj uporabljamo kot domačega slovenskega. Spominjam se fanta, ki je v nekaj mesecih po prihodu trdil, da slovenskega jezika ne zna več. Naravnost pačil se je z angleščino, ki je še ni obvladal. Res žalostno in Bog ne daj, da bi bilo takih primerov več med nami. Spoštovati svojo narodnost, ljubiti materin jezik je naša sveta dolžnost, ki jo je Slomšek še in še zabičeval svojim rojakom. Naj uspe s tem tudi med nami, da bomo kljub življenju daleč od rodne domovine ljubili svoj rod, iz katerega smo izšli, in ohranili svoj jezik, v katerem nas je učila moliti naša zdaj verjetno že pokojna mama.

Na svojstven način je v svojem času učil Slomšek, pa njegovi nauki še danes tudi nam veliko povedo. Celo njegovo sporočilo ne dolgo pred smrtjo je bilo narodu v svarilo. Takole je dejal: "Pustite Slovincem dve reči, ki sta nam dragi kakor svetle oči: sveto katoliško vero in pa materino besedo. Naš

MOLITEV ZA DOMOVINO PRED VOLITVAMI

Nebeški Oče, izročil si nam čudovito deželo, v kateri živimo. Dal si nam doživeti samostojnost in neodvisnost, obvaroval si nas grozot vojne, letos pa smo doživeli milostni obisk svetega očeta, ki nas je potrdil v veri. Dobili smo naročilo, naj odgovorno in zavzeto skrbimo za rast mlade slovenske države.

V času, ko se pripravljamo na volitve, čutimo veliko odgovornost v izbiri primernih vodilnih oseb, zato se z vsem zaupanjem obračamo nate.

Pošlji nam in vsem prebivalcem naše dežele svojega Svetega Duha, da bomo našli in izvolili tiste može in žene, ki ne bodo iskali svojih koristi, ampak delali za dobro vseh. Daj nam spoznati, da je vsak izmed nas odgovoren za našo skupno prihodnost.

Marija, naša dobra Matil! Kakor si varovala pretekle rodove, tako spremljaj tudi nas, da bomo z zaupanjem gradili naš skupni dom.

Vsi svetniki in svetnice slovenskega naroda, prosite za nas!
Amen

materin jezik je varuh vere, saj nas več kot tisočletna skušnja uči, da med nami katoliška vera v toliki meri omaguje, kolikor se slovenski rod ponemčuje. (op: mi bi lahko rekli: potujčuje.)

Ljubimo nemščino (op. mi bi lahko rekli: angleščino) in se je pridno učimo, toda ne pozabimo, da je slovenščina naša mati... Ljubimo svojo domovino, ljubimo svojo materno besedo, ne le v besedi, temveč v dejanju in resnici, iz čiste ljubezni do Boga in do svojega roda... Ne pozabite, bratje, na to sporočilo, ki je lahko poslednje sporočilo vašega starega škofa Slovenca!"

Čudovite besede škofa narodnjaka, ki ne žalijo nikogar, ne tujce ne rojake. So pa resnica, ki včasih bode v oči, pa nas le spomni, kaj je prav. V teh Slomškovih besedah ne gre za nacionalizem, ne za politiko, ne za ideologijo: gre za tisto osnovno, kar smo od Boga prejeli: za vero, dom in rod.

Ker je Slomškova nedelja tudi ekumenska, se ustavimo še pri tej misli. Slomšek se je vedno zavedal, da med Slovenci živijo tujci, zlasti nemški priseljenci. Tudi te je spoštoval, jim posvečal svojo škofovsko skrb. A mnogi so bili do Slovencev oholi in nestrpni in Slomšek jim je znal to jasno povedati brez razpihovanja narodnega sovraštva. Nemčurji so ga blatili ter napadali, on pa je ostal neomajen v ljubeznivem spoštovanju. Duša dela mu je bila vera, ki nas uči ljubezni.

Mi smo podobnim primeram še bolj izpostavljeni. Krog in krog nas so ljudje različnih narodnosti in ver, ali pa moderni pogani. Prav je, da smo kot kristjani do vseh tolerantni in se ne smemo zavesti v ozkosrčnost in sebičnost. Drug drugega lahko v spoštovanju bogatimo, če se med seboj spoznavamo, se razumemo in si pomagamo. Sleherna narodnost, sleherna veroizpoved nas lahko kaj nauči. Prijateljska pozornost in širokosrčno sodelovanje, kjer je le mogoče, to naj bo naše vsakdanje ekumensko delo na sodoben način. Tega se v Slomškovih časih niso tako zavedali: tedaj so se predvsem bali za pravo vero, nam pa je dal smernice zadnji cerkveni zbor. A Slomšek je že takrat deloval na tem polju ter ustanovil celo Bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki naj bi pripomogla do zedinjenja vseh kristjanov. Pokazal je slovenskemu narodu že takrat pot širine, ki jo danes Cerkev tako poudarja. Naj nam na tej poti sveti njegov čudoviti zgled.

Papež je v minulih dneh tako dobro govoril slovensko, da mu ne bi bilo težko dobiti slovenskega državljanstva.

(Tako je komentiral mariborski Večer dne 20. maja 1996)

Glasnik miru

... Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo brata vetra
in zavoljo zraka in oblaka in vedrine in vsakega vremena,
ki z njim svoja bitja ohranjaš.
Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo sestre vode,
ki je zelo koristna in pohlevna in dragocena in čista.
Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo brata ognja,
ki z njim razsvetljuješ nam noč,
in je lep in veder in krepak in silen.
Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo naše matere zemlje,
ki nas hrani in vodi in rodi različne plodove
in pisano cvetje in travo ...

/Iz Sončne pesmi sv. Frančiška/

MESEC oktober nas vsako leto spomni na zelo priljubljenega svetnika sv. Frančiška, ki se je ob zahajanju sonca dne 3. oktobra 1226 poslavljaj od tega sveta in katerega praznik obhajamo naslednji dan, 4. oktobra. Upravičeno nosi naslov "svetnika miru", saj je z vsem svojim življenjem oznanjal mir. Zaradi svoje bratske ljubezni do vsega stvarstva, ga ima za svojega posebnega zavetnika sleherni skrb za naravo, naj že bo organizirana ali pa je v posamezniku. Tudi to je neke vrste mir. Človek naj bi ga delil z okoljem, ki nas obdaja, s slehernim stvarstvom, ki je božje delo in katerega krona je človek. Danes se sploh veliko govori o ekologiji, da se poslužim tuje besede, ki pomeni znanost o življenjskem prostoru, v katerem preživljamo teh nekaj let zemskega življenja.

Kljub ekološki znanosti očitno mnoge po svetu prav nič ne briga, kako bo svet izgledal po njihovem odhodu z njega, kako ga bodo uživale bodoče generacije. Samo da služi njim in zdaj. Zato ga - po njihovem mišljenju - lahko brezobzirno uničujejo, brezplodno smetijo in kalijo njegovo naravno poslanstvo. Gorje, če tak človek pride celo na odgovorno mesto, pa ne kaže prav nič posluha za pereča vprašanja ohranjanja narave, ki hira in umira v sodobnem svetu tehnike in industrije, tekmovanja v škodljivih atomskih poskusih neugnanega prizadevanja za gospodarski napredek, ki ne pozna omejitev.

Brez resnega prizadevanja vsega sveta je narava zapisana propadu, z njo pa tudi človeštvo. Kljub velikemu poudarjanju nujnosti zavesti, kaj nam narava pomeni, se odgovornost za ohranitev našega okolja komaj prebujata, marsikje pa se žal prebujata nepozno. Po Evropi, tudi v naši rodni domovini,

umirajo hektari nekoč zdravih in lepih gozdov, izginjajo divje živali, ptičjega petja je vedno manj in manj... Kaj bi rekel k vsemu temu sveti Frančišek, če bi se danes pojavil med nami in bi slišal o tej svetovni tragediji, ki bi se ne smela nikoli začeti? Svetnik veselja bi se gotovo bridko zjokal in nam še bolj poudarjal svoj nauk o bistri sestri vodi in osvežilnem bratu vetru. Pa o bratih orlu in volku in sestrici cvetki... Vse rado živi in Bog jih je dal nam v veselje, ne v uničevanje.

Katoliška Cerkev in tudi predstavniki drugih Cerkva ter verstev zlasti zadnja leta spet in spet opozarjajo na težko odgovornost, ki jo ima človeštvo do narave in okolja. Zaradi mnogih novih vprašanj in močno spremenjenega položaja, v katerem se je zhašel človek v industrijskih deželah, cerkveni dokumenti vedno bolj in pod novimi vidiki obravnavajo človekov odnos do sveta, pravice in dolžnosti, ki jih ima človek do stvarstva na splošno in do okolja, v katerem živi. Tudi slovenski škofje so že pred nekaj leti spregovorili o tem. Pozvali so slovenske vernike in vse rojake dobre volje, da ekološkemu vprašanju in odgovornosti do okolja, za človeka in njegovo zdravje posvetijo vso svojo pozornost. Vsakdo naj si pridobi zavzeto prizadevanje, da ni uničevalec okolja, ampak njegov varuh ter ohranjevalec.

Ob tem, ko naj se trudimo ne uničevati okolja, pa naj bi naša prva skrb vsekakor veljala človeku, njegovemu telesnemu ter duhovnemu življenju. Saj človek je vendar krona božjega stvarstva, saj vsa narava služi njemu. Kaj bi sploh pomagalo varovati naravo ter ne uničevati okolja, če pa bi pri tem

propadal človek, telesno in duševno, kulturno in moralno, kot del družine in človeške družbe? Ekološko vprašanje in odgovornost za življenjski prostor je zato neločljivo povezano z našo odgovornostjo do sebe in sočloveka. Mnogo hujša škoda kot zastupljanje in uničevanje narave je kulturno in moralno zastupljanje človeka, zanemarjanje njegove vzgoje, teptanje njegovega dostojanstva in zlasti samovoljno uničevanje človeškega življenja pred in po rojstvu: namerni splov konča nerazvito življenje predno sploh prične

samostojno živeti, evtanazija pa predčasno pretrga nit življenja, ki tudi v starosti ali bolezni ni vzorec brez vrednosti, ampak last našega Stvarnika. Dano nam je v oskrbo, da z njim dosežemo enkrat božji objem.

Kaj bi nam rekel sveti Frančišek danes? Tole bi nam povedal: Bratje in sestre! Med desetimi zapovedmi se ena glasi: **Ne ubijaj!** Spoštujmo jo! In dodajmo ji še en vidik: **Ne uničuj okolja!** Tudi ta del zapovedi naj velja za slehernega človeka!

LOJZE PETERLE ROJAKOM PO SVETU

V prejšnjih dveh številkah Misli smo objavili predavanje dr. Petra Urbanca na Tretjem Taboru Slovencev po svetu, ki je bil 6. julija letos v Škofovih zavodih v Šentvidu. Naj pride zdaj na vrsto referat, ki ga je imel na isti prireditvi izseljencev LOJZE PETERLE, voditelj stranke Slovenskih krščanskih demokratov. Marsikajj pojasni o razmerah doma.

Dragi rojakinje in rojaki,

z veseljem izkoriščam priložnost, da vas tudi na ta način pozdravim in nagovorim v imenu Slovenskih krščanskih demokratov.

Pozdravljam različne pogumne pobude in razmisleke o razlogih, zaradi katerih se Slovenci ne odločajo za povratek v domovino, potem ko je ta stopila na pot demokratičnih sprememb v svobodni in samostojni državi Sloveniji. O tej temi se je vse premalo govorilo: premalo se je govorilo o tem, kako sedaj tisti Slovenci, katerih vez z domovino je bila na najrazličnejše načine neprostoVOLjno pretrgana, skupaj s Slovenci v domovini pričenjajo graditi drugačno, novo Slovenijo, bolj po meri vrednot, ki jim pripadamo.

Ko sem leta 1990 sestavljal novo slovensko demokratično izvoljeno vlado, sem v njej mesto namenil tudi ministru za Slovence po svetu. Kot najpomembnejši dosežek tega resorja štejem prekinitev diskriminacije Slovencev po svetu in njihovih organizacij. Pozornosti nove države v njihovem in materialnem smislu so postale deležne desetletja zamolčane in prezrte organizacije in društva, ki so zvesto gojile slovenstvo.

V pripravo demokratične preobrazbe v okviru vladnega programa so bili povabljeni Slovenci po svetu. Kot predsednik vlade in kot zunanji minister sem obiskal skoraj vse slovenske skupnosti po svetu. Po strankarski liniji smo kot prvi ustanovili strankine odbore po svetu, sedaj pa imamo celo strankinega podpredsednika iz vrst Slovencev po svetu.

Tudi v drugi vladi smo prevzeli resor za Slovence po svetu, vodi ga državni sekretar dr. Peter Vencelj. Kot pomemben strankin dosežek tega obdobja štejem sprejetje resolucije o položaju avtohtonskih slovenskih manjšin v sosednjih državah, kjer je poudarjeno demokratično izvoljeno zastopstvo, ponovno pa smo se zavzeli tudi za ministra brez listnice za manjšine in vse Slovence po svetu.

Sklenitev koalicije z dvema strankama bivšega sistema ste mnogi sprejeli z dvomi. Vendar smo ta tvegan korak storili zavestno, ker se nismo kar tako hoteli sprijazniti s paradoksom, da bi novo, samostojno in demokratično državo vodile izključno sile starega sistema. V to koalicijo smo pritegnili tudi Socialdemokrate, ki so po padcu Demosove

vlade vstopili že v prvo Drnovškovo vlado. Zato nas je toliko bolj začudil politični pritisk na SKD, ko so Socialdemokrati prostovoljno izstopili iz te koalicije. Moralne odgovornosti za te korake krščanski demokrati ne nosimo.

Danes, po štirih letih dela v vladi, smo bogatejši za marsikatero, tudi trpko izkušnjo, vendar smo prepričani, da smo ravnali pravilno. Po zaslugi krščanskih demokratov je danes moč o Sloveniji govoriti kot o državi, kjer stare sile niso obdržale absolutnega monopola. Med državami v prehodu so krščanski demokrati v vladi le še na Češkem, SKD pa je po glasovih najmočnejša krščansko-demokratska stranka v vsej Srednji in Vzhodni Evropi.

Delo zadnjih štirih let pa se mi zdi pomembno še iz enega vidika. SKD je prav v tem mandatu utrdila podobo stranke s slovenskimi koreninami in evropskim profilom - smo najjasnejši zagovorniki polnega članstva Slovenije v Evropski zvezi in Natu, ker v njima vidimo možnosti za varno in bogato prihodnost naroda.

Temelj narodu pa je družina, ki jo postavljamo na najvišja mesta v našem programu, pa tudi v osebem pogledu. Dalje uveljavljamo koncept socialno-tržnega gospodarstva, ki zavrača tako socialistično planiranje kot tudi liberalistični koncept gospodarstva brez omejitev in višjih smotrov. Za delo v državnih organih smo izobrazili vrste novih ljudi. Smo stranka, ki je v vsakem trenutku sposobna prevzeti kvalitetno vodenje te države.

Jasni smo bili tudi, ko je šlo za odnos do preteklosti. Lani ob petdesetletnici konca druge svetovne vojne se nismo le ogradili od državne slovesnosti, ampak pripravili smo svojo pravno slovesnost, položili cvetje na različne grobove, sprejeli ob tem posebno izjavo ter naslovili na vodje zavezniških organizacij pismo, v katerem smo pojasnili, da praznujemo osvoboditev izpod nacizma in fašizma, da pa ne moremo praznovati začetka tretjega totalitarizma.

Ko danes veliko govorimo o slovenski pomladi in strank slovenske pomladi, ne moremo mimo dejstva, da je prav SKD najmočnejša stranka pomladi in da je na vseh treh dosedanjih volitvah (prve parlamentarne leta 1990, druge parlamentarne volitve leta 1992 in lokalne volitve leta 1994) edina stalno napredovala. Na zadnjih lokalnih volitvah je SKD postala celo najmočnejša stranka v državi. Pri vsem tem pa smo edini ostali v vodstvu stranke brez bivših članov Zveze komunistov.

Slovenski krščanski demokrati menimo, da ločnica med starim in novim, med "zimskim" in "pomladnim" ne poteka po nazivih strank in v

prejšnji deklarirani pripadnosti, temveč po programu, dejanskemu delovanju in po tem, kdo je nekoč bil v kolesju starega režima, kdo pa ne.

Za nas je prioriteto povezovanje s strankami krščanskodemokratske usmeritve, kot tako pa v sedanji politični situaciji štejemo le Ljudsko stranko. Tej stranki smo že večkrat ponudili združitev in sem javno ponudil, da sem se v primeru združitve pripravljen odreči kandidaturi za predsednika združene stranke. Žal tudi na to ponudbo ni bilo pozitivnega odgovora.

Prav to, ali bomo lahko skupaj potegnili voz, bo tudi odločilni kriterij, ko se bomo po volitvah odločali za vladno koalicijo. Za nas je prioriteta koalicija novih demokratičnih strank. Ta pa bo možna le, če se bosta obe krščanskodemokratski stranki tesno povezali in tako nadaljevali stoletno tradicijo avtohtone krščanskodemokratske slovenske politične in socialne misli.

Kar smo obljubili, smo storili. Za marsikaj smo ostali prekratki, prekratki ravno za toliko, kolikor nam je glasov odnesla nacionalna demagogija in obljube o naglih spremembah. V SKD verjamemo, da je rešitev le v trdem delu in tega se nismo branili.

Želim Vam vse najlepše. Kljub težavam in usedlinam boste našli tudi kak razlog več za vrnitev v domovino. Ne vi ne mi nismo mogli krojiti njene usode zadnjih petdeset let - škoda bi bilo, če bi škarje in platno pustili drugim še zdaj, v novih demokratičnih časih. Naredimo si domovino lepšo!

Lojze Peterle med obiskom pri rojakih v Avstraliji

Nekaj o rožnem vencu

OBLIKO molitve, podobne današnjemu "rožnemu vencu", so od začetka radi nazivali "Marijin psalterij". V 15. stoletju je prevladovalo mnenje, da je začetnik te molitve bil sv. Dominik (umrl 1221). V resnici pa so že pred njim drugi redovniki radi ponavljali pozdrav angela Gabrijele Mariji ter pri tem premišljevali veselje, ki ga je Marija doživljala ob dogodkih Jezusovega življenja. V začetku 13. stoletja je cistercijanec Ogier zapisal: "Nič ni bolj ljubega Devici Mariji kakor molitev 'zdravamarije'. Če torej hočeš, da bi te ljubila, imej pogosto te besede v ustih in vedno v svojem srcu."

Navada ponavljati "zdravamarijo" trikrat po petdesetkrat, vsega skupaj torej 150-krat, se je razširila zlasti med cistercijanci na Nizozemskem. Prvikrat se je tak način molitve imenoval "psalterij preblažene Device Marije" leta 1272 in sicer pri dominikancih. Kmalu so takšni ustni molitvi začeli posebej dodajati premišljevanje o Kristusovih in Marijinih skrivnostih. Ne dolgo zatem je ta oblika pobožnosti dobila tudi ime "rosarium", to je rožni venec - po zgledu vencev iz rož, kakršne so tedaj ženi polagali na glavo nevestam.

Uporabljati pri molitvi rožnega venca vrvico in na njej nabrane "jagode", izvira iz praktične potrebe: tako je vsekakor lažje šteti "zdravamarije". Prišla je ta navada na Zahod z Vzhoda: tam so na primer menihi na gori Atos že od nekdaj uporabljali podobno vrvico z jagodami, le da atoška molitvena vrvica obsega mnogo več jagod. Ponavljanje molitvenih obrazcev, ki seveda ne sme biti zgolj zunanje ponavljanje, ustreza človekovi naravi, ker izraža globino in iskrenost misli, hotenja in čustev.

Dokončno obliko so rožnemu vencu dali kartuzijanci ob Renu v začetku 15. stoletja. Le besedilo zdravamarije je bilo še malenkostno dopolnjeno, ko je pod papežem Pijem V. leta 1568 z objavo preurejenega Rimskega brevirja dobilo današnjo obliko. Tudi dominikanci so to sprejeli. Leta 1470 je bila ustanovljena posebna bratovščina vernikov, ki so vneto molili "psalterij naše ljube Gospe". Bratovščina se je imenovala "Bratovščina Device Marije in sv. Dominika". Molitev stopetdeset zdravamarij je prepletala vmesna

molitev očenaša, vse pa je spremljalo premišljevanje veselja, trpljenja in poveličanja Gospoda in Marije. Polagoma se je izkristaliziralo ravno petnajst tistih skrivnosti, ki so še danes v navadi pri rožnem vencu in so vzete iz evanĝelijev.

V samostanu dominikancev v Kölnu v Nemčiji so leta 1475 ustanovili rožnovensko bratovščino z latinskim imenom "Fraternitas Rosarii". Zatem je bilo nešteto teh bratovščin ustanovljenih po vsej Evropi, zlasti po Nemčiji in Franciji. Papež Sikst IV. je štiri leta pozneje to bratovščino odobril in priporočil molitev rožnega venca.

Odslej so to molitev zlasti dominikanci vneto širili med vernim ljudstvom. Papež Pij V., sam član dominikanskega reda, je namreč širjenje te molitve posebej poveril dominikancem. In resnično so ti znali iz rožnovenskih bratovščin napraviti prave šole poživitve duhovnega življenja. Kmalu je bila vsa katoliška Evropa preprežena z njimi. Tudi slovenske dežele so se pridružile ostalim in molitev rožnega venca je postala ena najbolj priljubljenih družinskih molitev.

Sredi 16. stoletja je krščanskim deželam Evrope pretela skrajna nevarnost s strani Turkov. Veliko zmago kristjanov nad mnogo močnejšim turškim brodomjem v bitki pri Lepantu dne 7. oktobra 1571 so pripisovali moči molitve rožnega venca. V hvaležen spomin na to milost je papež Pij V. odredil, naj bo odslej 7. oktober posebej posvečen praznovanju "spomina sv. Marije Zmagovalke". Papež Gregor XIII. je pozneje ta praznik preimenoval v "praznik naše ljube Gospe rožnega venca" in odredil, naj se ta praznik na prvo nedeljo v oktobru obhaja v vseh cerkvah, ki imajo Marijin oltar. Končno je ob priliki novih zmag nad Turki, to je leta 1683 pred Dunajem in 1716 ob obleganju otoka Krfa, papež Klemen XII. praznovanje ukazal za vso Cerkev. Sveti Pij X. pa je leta 1913 odredil, naj se rožnovenski praznik, ki ga je bil papež Leon XIII. povzdignil v praznik višjega reda, obhaja vedno na dan 7. oktobra.

Predmet praznovanja je preblažena Devica Marija, kolikor njeno življenje v molitvi rožnega venca premišljujemo skupaj z Jezusovim. Rožni venec ni kakor navadna pobožnost; to je naravnost ustanova molitve, ki ima v Cerkvi na neki način uradni značaj. Papež Janez XXIII. je leta 1962 v apostolskem pismu zapisal: "Rožni venec kot vaja

krščanske pobožnosti med verniki latinskega obreda, ki so znaten del katoliške družine, zavzema pri duhovnikih in redovnikih takoj za sveto mašo in brevirjem prvo mesto, pri laikih pa prvo mesto takoj za prejemanjem svetih zakramentov. Je to oblika pobožnega zedinjenja z Bogom in oblika vedno visokega duhovnega napredka."

Molitev rožnega venca je kot pogoj svetovnega

miru toplo priporočala Marija sama v Fatimi in ga enako že vsa leta prikazovanj priporoča tudi v Medjugorju. Sprejmimo njen materinski nasvet. Naj molitev rožnega venca postane naša vsakdanja molitev. Vsaj nekaj minut na dan nas bo zbrala ob tistem premišljevanju, naš duhovno umirila in dvignila iz vsakdanjosti, ki nas raztresa in živčno ubija.

MARIJA KRALJICA MIRU

na Kureščku pri Ljubljani, kjer se zbira veliko vernikov in postaja bolj in bolj obiskovana Marijina božja pot.

Poln žalosti
omotičen korakam in se vlečem
v smradu dima.

Kot jeseni megla,
atomska grožnja tega časa
z vso nesnago
mi je v dušo legla
in kot ugasla sveča
obraz molči.

NAPETOST

/Ivan Burnik Legiša/

O, kako boli
vsa ta mrzlična napetost dinamita,
ki se stalno veča
in proti vsemu –
vsemu,
kar je Bog iz nič ustvaril
za nas – ljudi.

/Iz pesniške zbirke Za pest drobiža/

Očetove roke in materine ustnice

Takole je znani francoski verski popevkar, duhovnik AIME DUVAL opisal družinsko molitev svoje mladosti — dobro podlago za kasnejši duhovniški poklic, h kateremu ga je Gospod povabil na cudovit a vendar preprost način.

TEŽKO je obnavljati zgodbo svojega poklica. Na podobne težave naletimo tedaj, ko je treba govoriti o prijateljstvu. Nikoli ne moremo točno povedati, kdaj in zakaj se je začelo prijateljstvo. Zgodba prijateljstva je vedno pomanjkljiva in zapeljiva. Zgodba poklica pa je skrivnostna in preveč osebna. Zdi se mi, da je odvisna od skrivnostne Kristusove osebnosti.

Bil sem peti po vrsti od devetih otrok. Nihče me ni učil posebnih pobožnosti. Vsak večer pa smo skupno molili rožni venec. Tega se bom vedno spominjal.

Te večerne molitve je vodila sestra Helena. Trajale so četrť ure Za nas otroke je bilo predolgo. Helena je hitela, se večkrat zmotila, včasih kaj skrajšala, dokler ni oče ukazal: "Še enkrat!" Tedaj sem vedel, da se je treba z Bogom pogovarjati počasi, resno in zbrano.

Še danes me prevzame ganotje, ko se spomnim, kako je molil moj oče. Zvečer se je utrujen vračal domov z dela na polju ali zgaran od vlačjenja hlodov. Ni mu bilo nerodno pokazati, da je zbit od dela. Po večerji pa je redno pokleknil, komolce je naslonil na stol, z dlanmi pa si je zakril obraz. Ni se premikal, ni kašljal, ni se vznemirjal, ni gledal

otrok. Mislil sem si: Moj oče je tako močan, ukazuje v hiši, se dobro razume s svojimi voli, se ne da strahovati ne bogatim ne hudobnim, zna nastopiti tudi pred županom... Pred Bogom pa je kakor otrok. Kako velik mora biti Bog, da moj oče kleči pred njim. Biti pa mora tudi zelo dober, če sme oče z njim govoriti kar v delovni obleki...

Mati ni nikoli klečala pri naši skupni molitvi. Vsa utrujena je sedela med nami z najmlajšim v naročju. Še jo vidim v črnem krilu, s kostanjevimi lasmi, ki so ji padali po ramenih. Vsi smo se stiskali k njej. Z ustnicami je spremljala molitve od začetka do konca. Nobene besede ni izpustila. Vse je izgovarjala skupaj z nami. Vedno nas je imela pred očmi. Pozorno je pazila na vsakega izmed nas. Najdalj se je njen pogled mudil pri najmlajših. Mirno nas je gledala, rekla pa ni besedice, četudi so mali sitnariji, tudi če je zunaj grmelno in se bliskalo, tudi ko je mačka prevrnila lonec. Zopet mi je prišlo na misel: Zelo preprost mora biti Bog, če pusti, da z njim govori mama z otrokom v naročju in v delovnem predpasniku. In vendar mora biti Bog zelo pomemben, če moje mame ne odvrne od Njega niti mačka niti blisk niti grmenje...

Očetove roke in materine ustnice so me naučile spoznavati ter ljubiti Boga mnogo bolje kakor katekizem. Bog je oseba, ki nam je zelo blizu. Z njim moremo govoriti tudi po opravljenem delu.

+

V naš kraj se je prišel zdraviti duhovnik. Njegovega imena nisem nikdar vedel. Vem le, da je bil dolga leta misijonar v Maroku, da je bil Bretonec in je močno vonjal po tobaku. Čutil se je še dosti krepkega, da je naredil dolgo pot iz mesta do naše vasice in naše hiše.

Nekega večera pa sem zagledal tega duhovnika kakih tristo metrov od doma: pod bukvami je ležal v travi ves oslabil in kri je bruhal. Brez strahu sem šel k njemu. In veste, kaj mi je rekel? "Dečko, uniram! Prosil sem Boga za nekoga, ki me bo nadomestil. Me hočeš ti?..."

Duhovnik je umrl in jaz sem stopil na njegovo mesto. Tedaj sem bil star dvanajst let.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487*

V nedeljo 29. septembra smo imeli po sveti maši kosilo: pečenje na žaru. Dobiček prireditve je bil namenjen v pomoč našim mladim, ki so se odločili za nastop na letošnjem mladinskem koncertu v Melbournu. To so Anita Polajzer, Tomaž in Marjeta Ponikvar ter Rebeka Pistor. Skozi vsa leta, ko smo imeli še mladinski pevski zbor Anton Martin Slomšek, smo pomagali mladini kriti potne stroške. Za to so bili naši rojaki vedno velikodušni in so tudi tokrat z udeležbo na našem B.B.Q. pokazali, da imajo mladino radi. Končno bodo ti mladi zastopali našo adelaidsko skupnost. Res nas ni veliko, a kjer je dobra volja, se da marsikaj narediti. Zato se vsem zahvaljujem za sodelovanje. Zlasti pa staršem, ki so vložili veliko svojega truda in prostega časa ter nastopajoče tudi spremljali na koncert.

Mladi pa so bili veseli svojega uspeha in novih spoznanj na koncertu. Saj je eden glavnih namenov koncerta, kot je povedal pred dvaindvajsetimi leti p. Bazilij, soustanovitelj teh letnih mladinskih prireditev, da se mladi srečajo in spoznajo. Tudi s temi koncerti podaljšujemo življenje skupnosti, ki naj v novem rodu nadaljuje zavest slovenske pripadnosti. Storili bi pa lahko še veliko več, če bi res vsi sodelovali. Žal nekaterim to ni po volji, ker je pač v organizaciji naših verskih središč. A z bojkotom škodujejo samim sebi in naši mladini. Mladinski koncerti pa gredo iz leta v leto uspešno naprej in vsakikrat odkrivajo nove talente. Bog daj, da bi jih bilo še veliko, veliko!...

V mesecu novembru se posebej radi pomudimo na pokopališčih, kjer počivajo naši dragi, ki so nas spremljali na življenjski poti: starši, zakonski drugi, otroci, prijatelji... S cvetjem in svečo ter z molitvijo se ustavimo ob grobu in naše misli se vračajo v preteklost. Obujajo se v nas lepi spomini, dokler se jim tudi mi ne bomo pridružili.

Kot vsako leto bodo tudi letos molitve na vseh pokopališčih Adelaide in okolice, kjer počivajo rojaki. Prvega novembra bo dopoldne ob desetih obisk pokopališča Cheltenham, v nedeljo 3. novembra ob 3.30 pokopališča Dudley Park, 10. novembra ob 3.30 pa pokopališča Centennial Park. Dne 17. novembra ob dvanajsti uri po maši bodo molitve na pokopališču Enfield. Na ostalih pokopališčih bom po želji svojcev pokojnih. Naj se javijo, da se dogovorimo.

Dne 1. novembra, na praznik Vseh svetih, bo v naši cerkvi zvečer ob sedmih sveta maša, po maši pa molitev rožnega venca za naše rajne. - Dne 2.

novembra pa bo sveta maša zjutraj ob osmih za vse pokojne dobrotnike našega slovenskega misijona sv. Družine.

V mesecu novembru bomo imeli vsak petek večerno mašo ob sedmih, po maši pa bomo zmolili rožni venec za naše pokojne. Vabim vas, da se novembrskih maš in molitev radi udeležite. To je najlepši šopek našim dragim pokojnim, ki ga od nas tudi pričakujejo in morda potrebujejo. Kakor danes mi posojamo, tako bodo enkrat nam zanamci vračali.

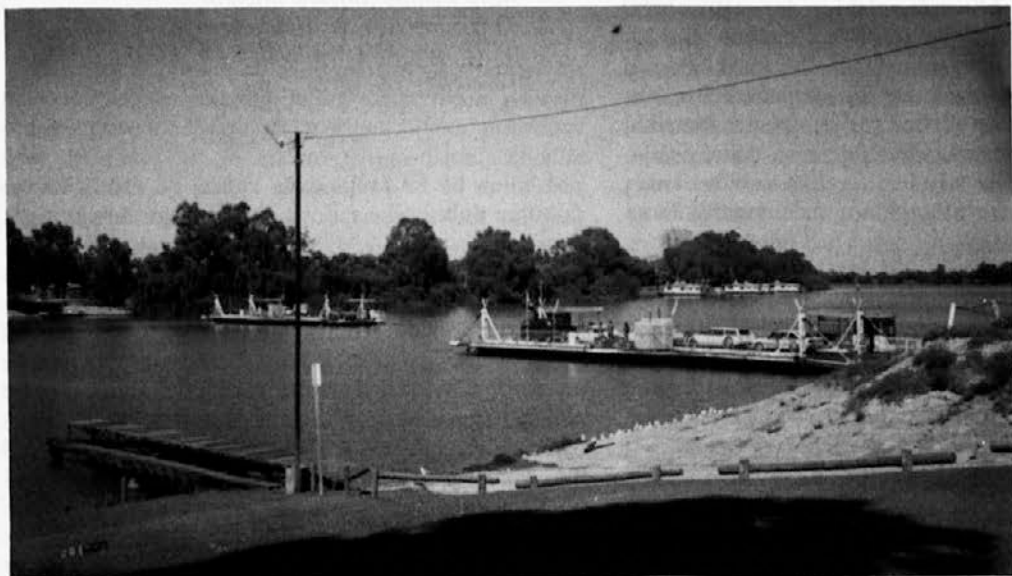
Ob nedeljah popoldne rad obiščem naše bolnike in jim prinesem sveto obhajilo. Tako je zanje nedelja bolj doživeta in okrepečna z Jezusom lažje prenašajo svoj križ. Med temi bolniki je od starosti onemogla tudi Karolina Čargo. Živi v Domu sv. Hilarija za posebno nego. Vse življenje je bila povezana z našo skupnostjo in hčerka Nada jo je že bolno pripeljala na bolniškem vozičku k slovenski maši. Zdaj pa že dva meseca ne more iz postelje: zadela jo je kap, je v nezavesti, umetno jo hranijo ter je popolnoma odvisna od tuje pomoči. Ker je živčni sistem v možganih prizadet, ne more dati nobenega znamenja. Vendar ji hčerka Nada z možem Johnom stojita ob strani ter ji strežeta po svojih močeh. Ko je mama Karolina praznovala svoj 85. rojstni dan, smo imeli v kapelici mašo zanjo. Nada je tudi mamó pripeljala na posebnem vozičku, da je bila prisotna, četudi ni mogla prejeti svetega obhajila. Z molitvami in blagoslovom bo prenašala križ, dokler se ne bo srečala z Bogom, kateremu tako vdano služi tudi v starosti in bolezni. Ko sem jo gledal in jo namesto podelitve svetega obhajila pokrižal, sem se zamislil: kaj vse je zmožna človeška ljubezen, zlasti če je prepletena z globoko vero. Danes nosi Avstralija naizbrisni črni pečat evtanazije, ubijanja bolnih ali starih nemočnih ljudi. Mnogi bodo žrtve zaradi pohlepa in

sebičnosti. Zamisel je porojena v glavi in srcu brez ljubezni in brez vere. Ti ljudje naj bi se učili pri gospe Karolini, pri hčerki Nadi in možu Johnu. Zrtvujeta nesebično čas in moči, da mami, ki je dala Nadi življenje, vero in dobro vzgojo, vračata z nepopisno ljubeznijo. Prepričan sem, da ju Bog za to posebej blagoslavlja in ju bo tudi v bodoče

spremljal s svojim blagoslovom.

Po srečanjih z bolniki se navadno ob nedeljah zvečer vračam utrujen, vendar notranje bogatejši za nova spoznanja, ki mi jih nudijo naši bolni bratje in sestre. Bolniki so resničen blagoslov za sleherno skupnost. Zato jih radi obiskujemo ter jim podarimo vsaj nekaj minut našega vsakdanjega življenja.

P. JANEZ

Južna
Avstralija:
Ob reki
Murray

Tržaški oktet pride

DVE leti je minilo, kar je gostoval med nami v Avstraliji pevski zbor GALLUS iz zamejske Koroške. Lepe spomine imamo na njegov obisk in seveda na ubrano petje nastopov. Zdaj pa smo tik pred prihodom TRŽAŠKEGA OKTETA - zopet iz zamejstva, tokrat iz našega Primorja. Ker živimo sami izven slovenskih meja, so nam ti zamejski obiski morda še bolj pri srcu.

Slovenska pesem ima velik delež pri ohranjanju jezika in po njem narodne identitete v zamejstvu. Zato je na Primorskem fašizem tudi slovensko petje preganjal. Ljudje so smeli peti v cerkvi in tam se je ohranila ter doživela lepše čase, ko lahko svobodno privre iz slovenskega srca ter olajša dušo. Tako je danes na Primorskem kar precej pevskih zborov in prav je tako. Saj petje je Slovencu tako rekoč prirojeno. Kdor ne poje, pa prav gotovo petje vsaj rad posluša.

TRŽAŠKI OKTET poje že nekaj let z lepimi

uspehi. Znan je po ubranem petju in veseli smo, da bomo pevce lahko osebno spoznali in čuli. So že nekaj časa iskali zveze za obisk Avstralije, pa brez uspeha. Končno je skrb za obisk prevzel Cvetko Falež v Canberri in s pomočjo prijateljev ter nekaterih slovenskih organizacij pripravil spored turneje. V Melbournu je skrb za nastope prevzel Narodni svet Viktorije, stanovali pa bodo pevci v Baragovem domu.

Tržaški oktet prileti v Avstralijo v četrtek 1. novembra. Ker pristanejo pevci v Melbournu, se tu prične njihova turneja. Prvi koncert bo že naslednji dan, v petek 8. novembra ob 7.30 zvečer v cerkvi sv. Ignacija, Richmond. (Stolnice sv. Patrika nismo mogli dobiti, ker še ni gotova obnova notranjosti.) V soboto 9. novembra ob 7.30 bo koncert v dvorani Avstralsko-istrskega društva v Campbellfieldu. V nedeljo 10. novembra bodo peli v slovenski cerkvi v Kew pri deseti maši, po

maši pa bo koncert v cerkveni dvorani. Popoldne ob treh bodo imeli koncert v dvorani Veselih lovcev v St. Albansu, kjer bodo ob petih peli tudi pri slovenski maši v cerkvi Srca Jezusovega.

Iz Melbourn bo Tržaški oktet odšel v sredo 13. novembra proti Milduri, kjer bo v četrtek 14. novembra zvečer ob osmih koncert v dvorani krajevne Organizacije Združenih Narodov.

V petek odide oktet proti Adelaidi, kjer bo isti dan zvečer (15. novembra) koncert v dvorani tamkajšnjega Slovenskega kluba. Naslednji dan, v soboto 16. novembra, ob 6.45 zvečer (po maši) bo oktetov koncert v adelaidski stolnici. V nedeljo 17. novembra bo oktet pel pri maši v slovenski cerkvi sv. Družine, po maši bo koncert.

V nedeljo popoldne se odpeljejo pevci proti Berriju, kjer bo koncert zvečer ob sedmih.

Naslednji dan potujejo proti NSW. Prva postaja je Albury, kjer bo še isti dan, ponedeljek 18. novembra ob sedmih koncert v prostorih Slovenskega društva Snežnik.

V torek bo oktet v Canberri, kjer bodo imeli koncert še isti dan (19. novembra) zvečer ob osmih v stolnici sv. Krištofa. V sredo 20. novembra zvečer ob osmih pa bo koncert v prostorih Slovenskega društva.

V četrtek 21. novembra pevci odletijo v Brisbane. Še isti dan (21. novembra) zvečer ob pol osmih bo koncert v cerkvi Srca Jezusovega na Zlati obali, naslednji dan (petek 22.

novembra) pa v prostorih slovenskega društva Planinka v Cornubiji s pričetkom ob sedmih zvečer.

V soboto 23. novembra je na vrsti Sydney, kamor priletijo popoldne. Prvi koncert bo še isti dan zvečer, 23. novembra, ob osmih v prostorih Slovenskega društva Sydney. Naslednji dan, v nedeljo 24. novembra, pojejo pri slovenski maši ob 9.30 v Merrylandsu. Maši sledi koncert v cerkveni dvorani. Ob štirih popoldne bo zadnji koncert turnee pri Slovenskem društvu Triglav.

Spored gostovanja TRŽAŠKEGA OKTETA je skoraj natrpan z nastopi in upam, da pevce Avstralija ne bo preveč utrudila. No, nekaj bo vmes le prostih dni, da si ogledajo vsaj nekaj zanimivosti naše nove domovine.

Morda bo ob tem sporedu še kakšna sprememba - kaj dodano, kaj izpuščeno, kaj spremenjeno. Pozanimajte se pri krajevnih organizacijah, kjer bodo nastopi, kakor tudi pri verskih središčih.

Domov proti Trstu odletijo člani okteta iz Sydneya v sredo 27. novembra popoldne - upam, da z lepimi spomini na svoj obisk pete celine in srečanja z rojaki.

Prepričan sem, da se bomo tudi mi še dolgo radi spominjali pesmi, ki nam jih bo zapel TRŽAŠKI OKTET. Saj upam, da tako lepe prilike ne bomo pustili mimo in bo udeležba dobra. Pevcem iz Trsta pa že zdaj kličemo veselo dobrodošlico.

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

V ponedeljek dne 9. septembra 1996 je v Woonona Nursing Home v Wollongongu umrla VERONA TKALČEVIČ r. Žagar. Rojena je bila v vasi Damalj pri Sinjem vrhu v Beli krajini dne 9. aprila 1909. Leta 1933 se je poročila s Franjem Tkalčevičem, po rodu iz Liplja na Hrvaškem, ki pa je že petdeset let med pokojnimi. V Avstralijo je prišla pokojna Verona leta 1964 in živela nekaj časa v Melbournu, kjer so njeni sinovi Drago, Franjo, Ivan in Slavko, potem pa je prišla k hčerki Ani por. Žohar, ki živi v Unanderri. Pred petnajstimi leti jo je zadela kap. Morala je v oskrbo doma za onemogle, kjer je zdaj končala svojo življenjsko pot. Krajevni duhovnik jo je redno obiskoval ter ji prinašal sveto obhajilo. Prejela je tudi zakramente za umirajoče. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi Vseh svetih v Figtree v četrtek 12. septembra, zadnji domek pa je dobila pokojnica na Lakeside pokopališču, Kanahooka (Dapto). Sožalje hčerki Ani, sinovom in njih družinam.

Istega dne, 9. septembra 1996, je v Eversleigh Hospitalu, Petersham (Sydney) umrl IVAN MRŠNIK. Boril se je z rakovo boleznijo, ki ji je končno podlegel. Pokojnik je bil rojen 27. februarja 1924, verjetno v Poljanah pri Podgradu. Poročen je bil z Barico Barič, hrvaškega rodu. Poleg nje zapušča sina Marjana (28 let) in hčerko Marijo (23

let). Pogrebna maša za pokoj njegove duše je bila v sredo 11. septembra v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića, St. Johns Park, sledil je pogreb na hrvaški del pokopališča v Rookwoodu.

Dne 14. septembra 1996 ali v bližini tega datuma je v Manlyju (Sydney) tragično preminul JANEZ KRANJC. Rojen je bil 11. junija 1931 v Ljubljani. Živel je med drugim v Homebushu, Auburnu, Lakembi, Padstowu, nazadnje pa je bil v starostnem domu "Ozanam Villa" v Revesby, ki ga vodi dobrodelna katoliška organizacija sv. Vincencija. Ta je plačala tudi pogrebne stroške. Žal o pokojnem nimamo dosti podatkov. Po pripovedovanju je bil član Bankstown District Sports Club-a, kjer se je pogosto zadrževal. Pogrebna maša je bila v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, sledila je upelpitev. Pepel smo položili v grob ubogih (št. 22) na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

V nedeljo 22. septembra 1996 je v Concord bolnišnici (Sydney) umrl JOŽE BOŽIČ, ki je živel v Horsley Parku. Rojen je bil 14. maja 1919 v Krškem. Poročen je bil z Marico Podbevšek, ki jo je - če sem bil prav poučen, a v Mislih med pokojnimi njenega imena nisem našel - leta 1955 prav na božični večer doletela prometna nesreča. Dne 11. januarja 1956 naj bi podlegla poškodbam. Tako je JožeF postal vdovec z dvema nedoraslima deklicama. Bil jim je od takrat mama in oče ter ju je odlično vzgojil. Po poklicu je bil vodni inštalater. Pogrebna maša za pokojnega Jožeta je bila v petek 27. septembra v župni cerkvi Naše ljube Gospe Zmagovalke v Horsley Parku, pokopan pa je bil na Kemps Creek pokopališču. Zapušča hčerki Bernadette por. Šore in Marijo por. Abboud.

V sredo 25. septembra 1996 je blizu sydneyske glavne železniške postaje vlak povozil FRANCA VIDMAJERJA. Pokojnik je bil star 65 let. Živel je na sydneyskem naslovu 22 Wilson Street, Redfern. Zapušča hčerko Mary, ki živi nekje v Melbournu. Žal nimamo o njem nobenih drugih podatkov, pa bi bili veseli, če bi nam jih kdo lahko nudil.

V torek 1. oktobra 1996 je v bolnišnici v Baulkham Hill-u umrl ALOJZ GRŽELJ, ki je bil rojen leta 1907 v Trstu, pozneje pa je živel v vasi Materija. Poročen je bil z Ivanko Smrdelj, ki je bila doma iz Malih Luč (Hrušica). Leta 1959 je družina prišla v Avstralijo in se naselila v Cringili (Wollongong). Lojze se je zaposlil v pristanišču, žena pa je doma gospodinjila samcem, ki jim je njih prostorna hiša nudila stanovanje. Žal je Ivanka kmalu zbolela in še mlada umrla ter je pokopana v Wollongongu. Lojze je pozneje hišo prodal, se preselil v Sydney in se nastanil v Burwoodu. Rad je

*KRALJICA venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
Če človek star je ali mlad,
naj rožni venec moli rad!*

Poživimo družinsko molitev
rožnega venca!

Takole se zbirajo naši upokojenci na sydneyanskem slovenskem verskem središču. Ta srečanja in kosila organizira molitvena skupina Srca Jezusovega. Slika je z dne 5. sept. letos.

prihajal v Merrylands, pomagal je tudi pri gradnji cerkve in dvorane. Pozneje se je drugič poročil, tokrat s Frano Maričič, po rodu iz Dalmacije, ki je umrla v Petershamu (Sydney) leta 1990. Po prodaji hiše v Burwoodu se je preselil k svoji hčerki, obenem pa je bil tudi popolnoma odtegnjen iz naše skupnosti, ki jo je gotovo pogrešal. Avstralska pogrebna maša je bila v petek, 4. oktobra, v Seven Hills, sledil je pogreb na Pinegrove pokopališče. Slovensko mašo zadušnico za pokoj njegove duše smo imeli 8. oktobra, na osmi dan njegove smrti. - Pokojnik zapušča hči Slavo por. Trobec in sinova Ginota ter Dušana (ta se je pred leti vrnil domov in živi v Mršah na Primorskem), dočim sta sinova Slavko in Marjan že med pokojnimi. Prav tako so že pokojni Lojzetova brata Tone in Franc ter sestra Olga.

Vsem sorodnikom zgoraj imenovanih pokojnih naše iskreno sožalje!

KRSTA - Mitchell Martin Blessing. Greystanes, NSW. Oče Martin, mati Jenny r. Stariha. Botrovala sta Henry Stariha in Cindy Jeffrey. - Sv. Rafael, Merrylands, 22. septembra 1996.

Nicolas Mitchell Tomažin, Prestons, NSW. Oče Mitja, mati Annmarie r. Winsor. Botra sta bila Toni in Joanne Tomažin. - Sv. Rafael, Merrylands, 28. septembra 1996.

Obema malčkoma naše čestitke. Enako seveda tudi staršem, družinam in botrom!

VSI SVETI - petek 1. novembra - je zapovedan praznik. Pri Sv. Rafaelu bosta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob sedmih zvečer. - Naslednji dan, v soboto 2. novembra, pa imamo spomin naših rajnih. Ne pozabimo svojih, ki so odšli pred nami v

večnost. Poskrbimo zanje svete maše ali vsaj spomin, njihove grobove, če so umrli tukaj, pa v novembru očistimo in okrasimo.

V NEDELJO 3. novembra bo pri nas v Merrylandsu sveta maša že ob osmih zjutraj. Ob desetih pa bo vsakolletna spominska maša v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu. Pri maši bo prepeval mešani zbor. Nato bo **blagoslov kapelice** na novem delu našega pokopališča, blagoslov grobov na novem in na starem delu. - Naj se ob tej priliki zahvalim vsem, ki so prispevali za gradnjo spomeniške kapelice!

FIGTREE praznuje žegnanje ali proščenje s slovesno mašo v nedeljo 3. novembra ob petih popoldne. Nadaljne svete maše pa so 10. in 24. novembra.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 17. novembra ob šesti uri zvečer. Naslednja maša bo 15. decembra ob isti uri. Vabimo canberrske rojake, da se radi udeležujejo slovenske maše, kadar je na sporedu. Ostale nedelje pa naj se pridružijo službi božji na svoji krajevni župniji.

MIKLAVŽ bo obiskal našo skupnost v nedeljo 8. decembra po sveti maši. Pripravite darila za svoje malčke! - Ta dan je tudi praznik Device Marije brez madeža spočete.

KIP FATIMSKÉ MATERE BOŽJE roma po Avstraliji od cerkve do cerkve že vrsto let. Ob njem se zbirajo v velikem številu verniki vseh slojev. Hvaležni smo Fatimski organizaciji, ki nam je tudi letos omogočila, da smo imeli kip v naši cerkvi, kar je za nas velika čast.

NAŠA MOLITVENA SKUPINA vabi vse upokojence in bolnike na izlet v Wollongong. Odhod avtobusa bo v sredo 30. oktobra dopoldne ob devetih izpred slovenske cerkve. Cena vožnje bo dvanajst dolarjev na osebo. Rojaki v Wollongongu nam bodo postregli z B.B.Q. kosilom. Prijave sprejema Danica Petrič (telefon 9688 1019).

SREČANJE UPOKOJENCEV bo spet v četrtek 21. novembra. Molitvena skupina Srca Jezusovega pa ima takrat sveto mašo ob 10.30. To velja za vsak tretji četrtek v mesecu, razen če je drugače objavljeno.

MLADINSKA SKUPINA v okrilju njihove revije "Australian Slovenian Review" organizira veliko prireditev za celokupno slovensko skupnost treh generacij. Prireditve bo uspela, če se bomo vsi zanimali zanjo in se je udeležili. Prepričan sem, da organizatorji, ki občudovanja vredno delajo na tem, zaslužijo vse naše priznanje in podporo. Omenjena prireditve za "staro in mlado" bo v nedeljo 24. novembra v prostorih kluba "Triglav" v St. Johns Parku. Več o njej pa boste slišali na naših radijskih oddajah in brali na lepakih. Pokažimo, da kot zavedni Slovenci podpiramo napore naših mladih v

želji, da bi obdržali slovensko identiteto še dolga leta.

TRŽAŠKI OKTET bo nastopil v Sydneyu v nedeljo 24. novembra. Pel bo pri slovenski maši ob pol desetih, nato pa nastopil s koncertom tudi v dvorani. Priporočamo vam udeležbo, saj je njih petje zares kvalitetno.

IGRALSKA DRUŽINA pri Sv. Rafaelu pripravlja za oder štiridejanko JURČEK. Z njo bodo nastopili v soboto 16. novembra zvečer ter naslednji dan, 17. novembra, po maši (ob 11 uri dopoldne). Veseli nas, da bo zopet nekaj na našem odru. Rojaki, plačajte trud naših igralcev s tem, da napolnite dvorano!

ODHAJAM v Slovenijo, da z ostalimi člani družine skupaj proslavimo mamino stoletnico. Še vi se je spomnite v molitvi. V moji odsotnosti bo za sydneyjski misijon sv. Rafaela skrbel sobrat pater Boris Markež, ki je prišel med nas po svojem obisku naše frančiškanske fundacije v ZDA. Izrekam mu veselo dobrodošlico ter se mu zahvaljujem, da mi je s prihodom omogočil obisk domovine.

P. VALERIJAN

KORAJZA 22. Mladinski koncert

VELJA Melbourne, 5.10.96.

Zakaj mladinski koncerti?

Vsako leto bi lahko ponavljali tistih nekaj besed, s katerimi so prvič opisali pomen mladinskega koncerta. Zdi pa se mi, da so prireditelji posameznih koncertov poskušali to povedati vsakič na nov način.

Vas zanima kako? Takole: Vseavstralski koncert slovenske mladine (Melbourne 1975); Slovenska mati me je rodila, slovenske pesmi pevala (Sydney 1976); V srcu jo nosimo (Canberra 1977); Koncert 78 (Melbourne 1978); Leto otroka (Melbourne 1979); Beseda materina - dota dragocena (Melbourne 1980); Zapojmo bratje (Melbourne

1981); Vesela pesem naj doni (Melbourne 1982); Naša pesem naj živi (Melbourne 1983); Pesem nas združuje (Sydney 1984); Slovenska pesem iz roda v rod (Adelaide 1985); Naša pesem naj živi (Canberra 1986); Poslušaj s srcem (Melbourne 1987); Naša lipa naj cveti (Wollongong 1988); Vedi, da si slovenskega naroda dedič (Adelaide 1989); Slovensko srce v prsih bije mi (Sydney 1990); Ko korenin se zavemo (Canberra 1991); Pod svobodnim soncem (Melbourne 1992); Spomin, ki opominja (Sydney 1993); Slovenec biti ni drugega kakor slovensko misliti, slovensko govoriti in peti (Adelaide 1994); Most ljubezni (Sydney 1995). Vsa ta gesla ali naslovi povedo marsikaj.

Letošnji mladinski koncert je bil samo potrditev tega. Besedi papeža Janeza Pavla II., **Korajža velja!**, ki ju je izrekel mladim v Postojni v letošnjem maju, sta se nam zdeli prav primerni za geslo letošnjega koncerta.

Tokratni koncert je pripravilo versko središče Kew skupaj s Slovensko mladinsko skupino - SYG, ki že od slovenske pomladi naprej živi v okviru tega središča. Že drugič smo se zbrali v dvorani Slovenskega društva Planica.

Na oder sta stopila povezovalca programa **Barbara Brožič** in **Marko Matjašič**, pozdravila navzoče in koncert se je začel. P. Tone je v nekaj stavkih razložil pomen papeževih besed za tukajšno mladino. Zavesa se je odprla in prikazal se je napis na belem ozadju **Korajža velja!** s plameni in križi v sredini. Vzdušje prazničnosti, veselja in radosti je ustvarila pesem **Naša barka**, ki je napolnila dvorano. *Kdo naši barki pokazal bo kam, kdo pokazal bo pot in pristan? Z nami na poti nikdar nisi sam, skupaj plujemo v jutrišnji dan...*

Mladinski himni papeževega obiska sta sledili še slovenska in avstralska himna, ki ju je zaigral Martin Blessing, tema pa nastopi mladih.

Prvi se je predstavil otroški zborček iz Melbourn, ki ga sestavljajo **Simon, Michelle, Leah** in **Melissa Fistrič** ter **Michael** in **Steven Adamič**. Vsi pojejo pri Viktorijskem državnem otroškem zboru. Povezani so z verskim središčem in s Slovenskim društvom Melbourn. Radi nastopajo pri raznih prireditvah. Anita Fistrič, mama prvih štirih otrok, je nastopala na prvih mladinskih koncertih. Najprej so v večglasju zapeli našo Jaz pa grem na zeleno travco, nato pa še francosko tradicionalno Vive l'amour in afriško narodno Sia Humba.

Lidija Lapuh iz Melbourn je učiteljica slovenske šole na klubu Planica in hkrati tudi članica odbora. Redno poje v krajevni župnijski cerkvi, kjer je tudi organistka, enkrat na mesec pa igra v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda. Ob lastni spremljavi nam je zapela narodnozabavno Naš stari dom in popevko Angel varuh.

Matej Creevey iz Brisbana bo prihodnji mesec star 11 let. Šele pred kratkim se je začel učiti klasično kitaro. Za nastop si je izbral po eno slovensko in avstralsko narodno pesem.

Prva plesna skupina **Zakladi Slovenije**, ki je nastopila na koncertu, prihaja iz Sydneya (Slovensko društvo Sydney): Vodi jo **Lolita Žizek**, za živo glasbeno spremljavo pa že vrsto let skrbi harmonikar **Rudi Črnec**. Skupaj z Lolito so v skupini **Robert Fišer**, **Karin Žizek**, **Martin Danev**, **Tania Smrdel**, **Roman Reznicek**,

Adriana Kustec, **Natalie Kopše**, **Tania Kopše** in **Anthony Lah**. Tokrat so splet svojih plesov poimenovali Na travniku.

Pred dvema letoma smo imeli mladinski koncert v Adelaidi. Že takrat je nastopil tudi Adelaidčan **Tomaž Ponikvar**. Tokrat je na električnem klavirju zaigral koroško narodno N'mav čez izaro, Bethovnov Klavierstück in skladbo H. Mancinija The Pink Panther.

Melissa Creevey je prišla iz Brisbana skupaj z bratom **Matejem** in staro mamo **Marico Podobnik**. Že tretjič je nastopila na mladinskem koncertu; tokrat najprej s klasičnim baletnim plesom, nato je zaplesala še v narodni noši ob melodiji polke.

Mladi harmonikar iz Melbourn **Erik Toni** že štiri leta igra ta instrument. Nastopa na številnih prireditvah v Melbournu. Najprej je sam zaigral nekaj domačih viž: Na Golici (polka), V domači vasi (valček) in Teta vabi (polka). Nato sta se **Eriku** pridružila še **David Toni** (klarinet) in **Joe Lesjak** (trobenta). Skupaj so se dobili za letošnji koncert in si nadedli ime **Trio Toni**. Zaigrali so Slakovo Sosedov Francelj in Avsenikovo Večer na Robleku. Dobro jim je šlo in gotovo bodo še igrali skupaj.

Wendy Cestnik rada poje, pleše in še kaj. Nastopala je že na večjih mladinskih koncertih. Skupaj s prijateljico **Sabino Vogrin** (električni klavir) sta nam predstavili Slakovo Vijolice in Avsenikovo Čez zelene trate.

Kristino Cestnik mnogi dobro poznate. Sama ali skupaj s svojo sestro **Wendy** je nastopila že na številnih koncertih. Lahko jo poslušate tudi na SBS radiju ali na 31. kanalu televizijske postaje v Melbournu. Tokrat nam je zapela narodnozabavno Dekle s planine in popevko Ironic. Spremljavo sta zanj posnela **Lenti Lenko** in **David Jakša**.

Mešani pevski zbor slovenske cerkve sv. Rafaela iz Sydneya pod vodstvom s. **Francke Žizek** poje v sedanji zasedbi deveto leto. Čeprav so mladi bolj po srcu kot po letih, pa imajo v svoji sredi tudi nekaj mladih. Zapeli so del Božične maše Jakuba Jana Ryba za zbor in soliste. Člani zbora so (soprani) **Teja Bavčar**, **Marija Kužnik** in **Milka Stanič**; (alti) **Zofija Brkovec**, **Marija Konrad**, **Marjetica Mcauley**, **Marija Ovijač**, **Ljubica Sušanj** in **Olga Vatovec**; (tenorji) **Franc Danev**, **Ivan Tomšič** in **Jože Šušter**; (basi) **Rudi Jaksetič**, **Jože Košorok**, **Mirko Lukežič** in **Lojze Magajna**. Kot solisti so nastopili: **Vesna Hatežič** - sopran, **Ivan Tomšič** - tenor in **Lojze Magajna** - bas. Zbor sta spremljala **Margaret Hatežič** (violina) in **Martin Blessing** (električni klavir).

Iz Canberre je tokrat prišla folklorna skupina

Michelle Fistrič

Cerkveni pevski zbor, Sydney
Martin Blessing
in Margaret Hatežič

SYG - Mladinska skupina Melbourne

Erik Toni (Trio Toni)

Matthew Košorok

Prvi rej (Canberra)

Kelly and Jessica Stewart

Rudi Črnčec

Marjeta Ponikvar
in Anita Polajzer

Christine Cestnik

Tomaž Ponikvar

Vesna Hatežič

Lidija Lapuh

Rebecca Pistor

Matthew Creevey

Melissa Creevey

Christine Mesarič

Prvi rej, Canberra

Uroš in Ivan Vasarič

Sabina Vogrin

Melbournski otroški zborček Fistrič - A damič

Prvi rej. Plesalci se dobivajo na vajah vsak torek zvečer pod vodstvom **Ljube Vrtovec - Pribac**. V skupini plešejo dekleta **Barbara Falež, Kate Cunnew, Simona Sečkar, Sue Ann Ellis, Veronika Falež, Maria Falež** in fantje: **Cvetko Falež, Joe Žužek, John Falež, Loyzek Cervek, Martin Osolnik ter Stephen Sečkar**. Njihova učiteljica in koreografinja **Ljuba Vrtovec Pribac**, ki je pred leti sodelovala pri znani folklorni skupini **France Marolt iz Ljubljane**, želi nošo in plesni korak približati času in kraju nastanka. V prvem delu so prikazali plese ljubljanskih predmestij iz konca 19. stoletja (valček, potresena, špicpolka, krajcopolka ter nojkatoliš).

Po odmoru so spet nastopili plesalci folklorne skupine **Prvi rej**. Ime so si izbrali po koroškem plesu *prvi rej*, s katerim so začeli ta drugi nastop. Prikazali so splet plesov in noš različnih slovenskih pokrajin: prvi rej - Koroška, svatbena polka - Gorenjska, pokšotiš - Kostel v Beli krajini, hitri dopaši - Slovenska Istra, kosmatača - Štajerska, gorički valček - Prekmurje. Na harmoniki jih je spremljal **Rudi Črnčec** iz Sydneya.

Dvanajstletna **Michelle Fistrič** iz Melbourn je nastopila tudi kot flautistka. Zaigrala je znano božično Glej zvezdice božje in Menuet Johanna Fischerja.

Harmonikar **Uroš Vaserfal** iz Melbourn je s stricem **Ivanom** (bariton) zaigral dve pesmi: *Slakovo Saj* ne vedo še mamica in drugo z naslovom *Ribničan*.

Vesna Hatežič, profesorica glasbe, altistka v Sydneyskem filharmoničnem zboru in organistka v slovenski cerkvi v Figtree, Wollongong, je zapela samospjev iz oratorija *Vnebovzetje p. Hugolina Sattnerja*. Na električnem klavirju jo je spremljal **Martin Blessing**, nadarjen glasbenik, organist in učitelj, ki tudi sam rad prepeva.

Prijateljici **Marjeta Ponikvar** in **Anita Polajzer** iz Adelaide sta stari 12 let. Na koncertu sta nastopili dvakrat. Najprej sta ob glasbeni spremljavi zapeli popevko *Nisem važna*, v drugem nastopu pa narodno *Sem deklica mlada vesela*. Oba nastopa sta spremljali z ritmičnimi gibi.

Sestrici **Kelly** in **Jessica Stewart** iz Melbourn sta bili najmlajši med nastopajočimi. Njuna učiteljica je **Kristina Cestnik**. Zapeli sta tele narodne: *Na planincih*, *Moj očka 'ma konjička* dva in *Mi se imamo radi*.

Na električnem klavirju je nastopila še **Kristina Mesarič**. Najprej je zaigrala Chopinov *nocturno*, nato narodno *Pojte, pojte drobne ptice*, nazdanje pa je spremljala **Wendy Cestnik**, ki je zapela popevko *When Daises Pied*.

Iz Adelaide je prišla še pevka **Rebecca Pistor**, ki poje tudi pri Adelaide Girls Choir. Zapela je dve narodni pesmi: *Pastirček* in *Kje so tiste rožce moje*.

Zadnja folklorna skupina, ki je nastopila na koncertu, se imenuje kar **Slovenska mladinska skupina - SYG** iz Melbourn. Sestavljajo jo: **Evelyn Kojc, Christine Mesarič, Paula Smrdel, Paula Dare, Andrew Toplak, Tony Lenko, Marko Matjašič, Michael Vogrinec, Robert Pintar, Joey Lesjak, Anton Smrdel, Christine Cestnik** (vodja skupine), **Wendy Cestnik, Angelca Pintar, Rolanda Kolačko in Ken Mells**. Zaplesali so venček narodnih plesov. **Uroš** in **Ivan Vaserfal** sta jih spremljala s harmoniko in baritonom.

Iz Sydneya je nastopil še en glasbenik. To je **Matej Košorok**. S petimi leti je začel igrati na klasično kitaro. Zaigral je dve skladbi **Scotta Joplina** *The Entertainer* in *Silver Sand Rag*.

Kot zadnja na sporedu se je zvrstila še vokalno-instrumentalna skupina **The Big Bang Theory** iz Sydneya, ki je nastopila že na lanskem koncertu, a v drugi zasedbi. **Rudi Črnčec** (kitara in harmonika), **Robert Fišer** (kitara) in **Martin Danev** (bas kitara) so zaigrali nekaj priredb na znane skladbe: *Wild Horses* (The Rolling Stones), *Pod Šempolajem* (Zoran Lupinc) in *Wish You Were Here* (Pink Floyd).

Ob koncu sta se napovedovalca **Barbara** in **Matjaž** zahvalila vsem vsem nastopajočim. V imenu verskega središča in Slovenske mladinske skupine SYG pa se je p. Tone zahvalil še tistim, ki so več mesecev sodelovali pri pripravi koncerta in na koncertu samem, Slovenskemu klubu Planica z vodstvom in kuharicami, vsem sponzorjem in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspehu prireditve.

Udeleženci koncerta lahko potrdijo, da je papeževa spodbuda mladim **Korajža velja**, zaživela tudi v Avstraliji. Praznik pesmi, besede in plesa, ki so ga pripravili mladi, nam daje upanje, da bo slovesstvo pri nas še živelo. Samo večkrat je treba priti skupaj in dati korajžo drug drugemu.

Praznovanje smo nadaljevali drugi dan v cerkvi sv. Cirila in Metoda z nedeljsko mladinsko mašo. Po maši je Društvo svete Eme v cerkveni dvorani pogostilo najprej goste in nato še domače. Po kosilu pa so se rojaki z avtomobili, avtobusi in letali odpeljali proti domu.

P. TONE

OBVESTILO

O VOLITVAH V DRŽAVNI ZBOR IN O KONZULARNIH DNEVIH

1. Veleposlaništvo RS želi ponovno obvestiti, da boste lahko volili in prejeli volilne glasovnice le tisti slovenski državljani, ki ste že poslali zahtevek za vpis v volilni imenik za slovenske volitve v novembru 1996.

2. Volilno glasovnico boste prejeli na vaš naslov po pošti.

Skupaj z volilno glasovnico boste prejeli tudi volilni kartonček, s katerim se ugotavlja istovetnost volilca.

Volilni kartonček boste zato morali potrditi s strani veleposlaništva oz. konzulata v Sydneyu, ali pa Justice of Peace v vašem kraju.

3. Veleposlaništvo je za potrjevanje volilnih kartončkov organiziralo konzularne dneve:

V SYDNEYU v torek, 5. novembra 1996

- od 8 ure do 13 ure v prostorih slovenskega verskega središča, Merrylands;

- od 15 ure do 19 ure v prostorih Slovenskega društva Sydney.

V MELBOURNU v sredo, 6. novembra 1996

- od 8 do 13 ure v prostorih SNS, slovensko versko središče, Kew;

- od 15 do 19 ure v prostorih Slovenskega kluba Jadran.

Upravičenci v ostalih mestih Avstralije, ali tisti, ki se konzularnih dnevov ne morete udeležiti, boste lahko podpise na volilnih kartončkih potrjevali pri najbližjih Justice of Peace v vaših krajih.

V Canberri in Sydneyu boste lahko volilne kartončke potrjevali tudi: v Canberri na našem veleposlaništvu, v Sydneyu pa pri častnem konzulu, Emona Inst. 86 Parramatta Rd., Camperdown (ob upoštevanju besedila 4. točke spodaj).

4. Zaprto glasovnico skupno s potrjenim volilnim kartončkom lahko pošljete v Slovenijo sami

po pošti ali preko veleposlaništva.

V kolikor boste pošiljali glasovnico glasovnice preko našega veleposlaništva, moramo prejeti vaše zaprte glasovnice z že potrjenimi kartončki do **vkjučno srede 6. novembra 1996.**

Za volilne glasovnice, ki bodo prispele na veleposlaništvo po tem datumu, veleposlaništvo zaradi tehničnih in geografskih danosti ne bo moglo več zagotoviti, da bodo prišle pravočasno v domovino.

V Sydneyu in Melbournu bomo v času konzularnih dnevov, ob potrjevanju volilnih kartončkov, od tistih slovenskih državljanov, ki bodo tako želeli, lahko istočasno pobrali tudi zaprte glasovnice in poskrbeli, da bodo pravočasno prispele v Slovenijo.

V kolikor boste pošiljali glasovnice sami po pošti, morate vedeti, da bodo upoštevače le tiste glasovnice, ki bodo po pošti prispele do vašega volilnega okraja **do vključno 11. novembra 1996 do 12 ure.**

5. Čeprav so konzularni dnevi v Sydneyu in Melbournu namenjeni predvsem volitvam, bomo sprejemali tudi stranke, ki žele reševanje drugih konzularnih zadev.

Z lepimi pozdravi!

Canberra, 15. okt. 1996.

ALJAŽ GOSNAR
odpravnik poslov

Sedež
državnega
zbora
v Ljubljani

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA ZA NAŠE "MISLI":

\$118.— Cvetko Falež; \$80.— Jožc Kapušin; \$30.— J. & A. Andrejaš, Anton Dolinar; \$20.— Ivan Legiša, Ludwig Grassmayr, Ida Ponikvar; \$15.— Janja Sluga, Josephine Hvala, Rudi Durchar, Ivanka Kremlj, Gizela in Tone Mlinarič; \$14.— Pavel Sedmak; \$10.— Lojzka Macorig, Mario Logar, Bill B. Mikulan, Pavel Zorec, Marija Zorzut, Alojzij Pungercar, Uroš Stankovič, Štefan Šernek, Marica Podobnik, Jožef Persič, Jože Žužek, Stanko Vatovec, Štefan Lutar, Ivan Leben; \$5.— Franc Križman, Gabrijel Rošič, Albina Konrad, Ida Kustec, Peter Babič, Meri Puž, Sergej Benčič; \$4.— Erika Žižek.

ZA MISIJONE IN NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$1,625.— namesto cvetja na grob Janezu Burgarju so zbrali prijatelji in znanci za pokojnikovo sestro Anko, misijonarko v Ruandi (Bog povrni vsem!); \$70.— Lojzka Jug; \$30.— Marija Podgornik (za lačne v spomin pokojnih vaščanov Marije Butinar in Alojza Torjan; \$5.— Mario Logar (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE:

\$20.— Vladka Vovk in družina.

V POMOČ SVETI GORI:

\$100.— Olga Saulig (za vodovod v romarskem domu).

V POMOČ REVEŽEM

V BOSNI IN HERCEGOVINI:

\$500.— D. A. (preko slovenske Caritas).

VSEM DOBROTNIKOM BOG STOTERO POVRNI

MOJE CELIGE

/ CELICA 153/

V tej celici je bilo časa na pretek. Ko je v tišini vsak bral svojo knjigo, me je zagrabilo in sem začel pisati črtice: najprej s svinčnikom na papir, nato pa sem jih pretipkal. Nekatere so se mi zdele vredne za objavo in sem prosil upravnika, če jih smem poslati pisatelju Finžgarju, ki je bil takrat urednik Mohorjeve družbe. Začudil sem se, ker mi je dovolil. Še bolj pa sem se začudil, ko sem čez nekaj časa prejel Finžgarjev odgovor. Med drugim mi je pisal: "Moja sodba: Srečno in spretno roko imate. Prav nič Vas ni treba učiti: jezikovno in vsebinsko znate prijeti drobne stvari, ki Vam postanejo z Vašim peresom očrtane prijetne in lepe. Izmed v naglici prebranih hvalim posebno: Kamen in V šemnju. To sta dve vzgojno, pristrčno topli sliki. Drugi dve imata v sebi odmev iz žrtev polnih časov, ko nam je šlo za biti ali ne biti. Pa še kaj napišite. To je pravo ljudsko branje, ki ga Vi znate nazorno in naravnost iz ljudskih duš napisati."

Pisal sem o dogodkih iz otroških in mladostnih let in tudi iz življenja ljudi, ki sem jih poznal. Zdelo se mi je, da mora biti vsaka stvar doživeta, drugače se nisem mogel vživeti v snov, ki sem jo hotel opisati. Bili so trenutki, ko so mi besede kar tekale na papir. In ko sem bil najbolj razpoložen, da bi še pisal, je paznik ugasnil luč. Potem sem pa v temi snoval in v domišljiji romal po krajih, ki sem jih opisoval. Prav tako sem v temi koval rime za sojetnike in se zjutraj jezil, če mi je kakšna beseda ušla, ki se je ponoči tako lepo rimala.

Za Marijanom sem vzel na piko Dareta, ki je imel oktobra rojstni dan, novembra pa god. Njemu sem pripravil celo pesnitev, nič manj kot 52 kitic. Bila sva prijatelja in sem zelo cenil njegove lepe lastnosti. V teh verzih sem skušal nanizati vse glavne dogodke iz njegovega življenja.

Sydneyska operna stavba

DARETU ZA GOD (1953)

1. Dragi, dobri, blagi Dare!
Po strmini, v hudem mrazu
lezel sem po vsem Parnazu,
da povem Ti, kar me tare.
2. Če kaj šepa, ne zameri,
ker zaradi hude slane
Pegaz moj imel ni hrane.
Sprejmi torej v dobri veri.
3. Ko bi mogel do domačih,
vsi bi se krog Tebe zbrali
in veseli praznovali
god pri keksih in kolačih.
4. Ker pa to je nemogoče,
Franček, Jožko in naš Dreja,
ki ga večkrat muči žeja,
bomo Ti voščili vroče.
5. Vabim Te na potovanje,
da dogodke iz življenja,
polne radosti, trpljenja
oživiš kot bežne sanje.
6. Preletimo vse spomine
od Šentvida, Most in Dovja,
preko Šiške, Tromostovja,
Šentjerneja, Katarine
7. gor do slavnega Tržiča
in o težkih dneh zapora,
Žal, Ljubljane, Maribora
bežno vse, kar z letom ptiča.
8. Kri zavednega Slovenca
v žilah Tvojih se pretaka
in srce tako tiktaka:
Pol Gorenjca, pol Dolenjca!
9. Na Gorenjskem si zavekal
pod ponosnim, strmim Stolom,
kjer za kravami in volom
v kiklici vesel si letal.
10. Dolgo bil si Benjaminček,
ker med sestrami in brati,
ki bili so že kosmati,
bil si pač najmlajši sinček.
11. Romali odtod ste v Moste,
kjer ljudje so vas veseli
kot prijatelje sprejeli
in kot dobre, mirne goste.
12. Tu si videl nova čuda:
vlak, tramvaj, letala, mesto,
rad zahajal si na cesto,
kjer podil si se brez truda.
13. Vse kotanje, luknje, jarke
si prebrodil z boso nogo;
ko pa si zašel na progo,
buljil v iskre si in žarke.
14. Pot peljala Te je dalje:
ker je očka izgubil službo,
si zapustil večjo družbo,
ki za njo bilo Ti žal je.
15. Vlak peljal Te iz Ljubljane
dol po Savski je dolini;
iz Trbovelj h Katarini
šel si peš do sestre Ane.
16. Tam učil si se violino.
Če je šlo Ti kaj narobe,
šel si v gozd nabirat gobe,
kjer si srkal vso svežino
17. zraka, ki gore obdaja;
čudil si se veverici,
zajcu, polhu, vsaki ptici,
kakor Adam sredi raja.
18. O lepotah vseh si bajal
mami, ko prišel si v Šiško:
da si videl lepo miško,
ko z gora si teh odhajal.
19. Bog Te vodil je v zavode,
kjer spoznal si vse sladkosti,
ki jih željnimi učenosti
stresal iz zlate je posode.
20. Modri so možje Te učili:
Šolar, Knific in Miklavčič.
Ti si pel jim kakor slavčič,
da so vedno Te hvalili.
21. Doktor Ti Justin predaval
o boleznih je brez knjige.
Paratifus, konjske fige!
S tem Te vedno je zabaval.
22. V zimskem času in poleti
rad prišel si med domače.
Nove, pisane igrače
zdaj bili so pač izleti.
23. S sestrico si hodil v Dovje,
kjer nekoč si v vsej brzini
z njo na sankah po strmini
sfrčal v grapo in grmovje.
24. Nič ostalo ni prikrto
v tistih letih ne očesu
bistremu in ne ušesu.
To drži vse kot pribito!
25. Ko odkril nekoč si v šali,
da bo sestra šla za nuno,
vsi doma kot v polno luno
vate so strme zijali.
26. Silil si nato v višine.
V družbi patra Vencčeslava,
ki je modra, bistra glava,
hodil v naše si planine.
27. In nekoč pod Bogatinom
trepetal si v ostrem žlebu,
kot se tresejo jerebu
bolna krila pred poginom.

SLOVENCİ BOMO OBSTALI, ČE BOMO OSTALI MARIJIN NAROD! (Nadžkof Anton Vovk)

28.

Tam si gamsovo rogovje
našel v skalah pod previsom.
Gledal si z mogočnim vtisom
na okoliško gorovje.

29.

Vrv so končno Ti podali
in Te vlekli iz globine.

Ko si rešen bil strmine,
si oddahnil se na skali.

30.

Ker preveč okrog si lazil,
pljuča so Ti obolela.

Šola s Tabo je trpela.

Zdaj si bolj na zdravje pazil.

31.

Res bila so huda leta,
ko si romal iz semenišča
v vsa mogoča zdravilišča
po pomoč za pljuča vneta.

32.

Končno si pa le dočakal
lepe dneve posvečenja,
ko prepoln prerojenja
v sreči si solze pretakal.

33.

Nune so Te v Lichtenturnu
sredi vojne pogostile.
Goste so zadovoljile
kot kokoš, ko plane k murnu.

34.

Za kaplana v Šentjerneju
so Te višji odločili.

Da si v stiskah bil in sili
to povej nekoč Andreju.

35.

In odtod si romal v ječo
v Novo mesto dol ob Krki,
kjer bili so dnevi mrki,
in okusil si nesrečo.

36.

Po preteklem enem letu
med debelimi zidovi
so začeli časi novi
zate v svežem spet poletu.

37.

Tajnik si postal škofije,
kjer si delal s polno paro
in obnovil vnemo staro
z ognjem nove energije.

38.

A prebil si kratko dobo
pri debelem Francu gluhem.

Spet si znašel se na suhem,
ko si stopil v tesno sobo.

39.

Res ne bom Ti zdaj našteval
vseh dobrot lesene žlice,
pustih, težkih dni samice,
ker nerad bi to pogreval.

40.

Sam v spomin si to priklīči.
Vedi pa, da vse trpljenje
kal za novo je življenje,
ki otroke božje diči.

41.

Srečal mnogo si sobratov;
stare, mlade, žive, mirne,
tihe, modre in obzirne,
od kaplanov do opatov.

42.

Tu najlepše so nedelje.
Bog se v hostiji Ti bliža
in pozabiš težo križa.
Rajsko zate je veselje.

43.

Radost nova Te navdaja,
kadar pride dan obiska,
bije Ti srce in vriska,
ko trenutek ta prihaja.

44.

Družba pride nasmejana;
mama tiho Ti šepeče,
polna vzhichenja in sreče
in za njo še sestre: Ana,

45.

Dora, Mila, včaših Cita,
Mica Lejka, Joža, Anka
in drobiž, ki brez prestanka
valovi kot klasje žita.

46.

Vsi želijo do besede,
še France Ti kdaj pokima
iz ozadja sredi dima,
kjer se modro, moško vede.

47.

Zdaj zaključim te spomine.

Ko pa ura nam odbije
in svoboda nam zasije,
bom čez hribe in doline

48.

prikorakal do Ljubljane
in povprašam sredi mesta,
kje je tista slavna cesta,
ki popelje me do Ane.

49.

Tam priklonim se globoko
in poprosim za podatke,
da dopolnim nedostatke
bolj na dolgo in široko.

50.

Hočeš kratka še voščila?
Bog z roko naj vsemogočno
podeli Ti zdravje močno,
da bo duša sveža, čila.

51.

Milost svojo naj razlije
nate, Dare, v taki meri,
da boš vedno trden v veri
do trenutka, ko zasije

52.

tudi Tebi dar svobode,
ko doma se boš zbrali.
In tedaj Tomažek mali
na violino Ti zagode.

*/Nadaljevanje v sledeči številki/
Ker je besedilo v obliki pesmi dokaj
dolgo, sem zanj uporabil tokrat tudi
robnik. Upam, da to ne bo nikogar
motilo. Rad pa bi objavil celotne
Kragljeve spomine iz zaporov, torej
tudi vse pesmi, ki jih je "Družina"
pri objavi dela pred objavo knjige
izpustila. — Op. ur.*

ca ten

LJUBEZEN JE SAD, KI ZORI OB VSAKEM LETNEM ČASU
IN VSAKDO SI GA LAHKO NATRGA, KOLIKOR HOČE.

(Mati Terezija)

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Novoporočenim parom sta se 14. septembra 1996 pridružila **Tony Bogovič** in **Julie Maria Kure**. Zvestobo sta si obljubila v kapeli kolegija Srca Jezusovega v Newtovnu (Geelong). Oba imata slovenske starše. Tony se je rodil v družini Toneta Bogoviča in Olge, rojene Kink; Julie pa v družini Julijane, rojene Kastelic in zdaj že pokojnega Nikolaja Kure.

Dne 21. septembra 1996 sta bili v naši slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda kar dve poroki. **Andrew George Wesley** se je poročil z **Suzi Renato Ogrizek**. Andrew je Avstralec, Suzi pa izhaja iz slovenske družine Stanislava Ogrizka in Pavle, rojene Gorjanc. **Michael James Gardner** pa si je izbral za življenjsko družico **Lilijano Štemberger**, ki se je rodila v družini Antona Štemberger in Angele, rojene Grah.

Vsem trem zakonskim parom iskreno čestitamo z željo, da bi jih spremljal, božji blagoslov in da bi vztrajali na začeti poti.

Dne 24. avgusta 1996 je v Wodongi v bolnici umrl **FRANK PANČUR**. Imel je raka na jetrih. Pokojni Frank je bil rojen 16. junija 1950 v Beechworthu v družini slovenskih staršev Franca Pančurja iz Kamnika in Valerije, rojene Radulovič, iz Ilirske Bistrice. Starša sta se spoznala med vojno v Avstriji in julija 1949 prišla v Avstralijo. Iz Bonegille sta se preselila v Beechworth, kjer se jima je najprej rodil sin Frank. Frank se je decembra leta 1981 poročil z Ano Brusek. Dom sta si uredila v Beechworthu. Pogrebna maša za pokojnega Franka je bila 24. avgusta v farni cerkvi v Beechworthu, nato so ga pokopali na tamkajšnjem pokopališču k očetu Francu.

V četrtek, 19. septembra, je na svojem domu v Lower Templestowe zaključil svojo zemeljsko pot **JANEZ BURGAR**, dobro znan v naši skupnosti, saj je vsakemu in vedno rad pomagal. Dokler je bil zdrav, je tudi rad nastopal na odru. Pred leti je deklamiral na eni od naših predstav na pamet cel Prešernov Sonetni venec. Janez je bil rojen 12. aprila 1941 v šmihelski fari (Boričevo) pri Novem mestu v številni krščanski družini. Njegov brat Marko je duhovnik, sestra pa misijonarka v Afriki. Izučil se je za knjigoveza in je imel na domu lastno delavnico. V Avstralijo je prišel preko Avstrije v oktobru 1962 in začel v Baragovem domu. V maju 1976 se je v naši cerkvi poročil z **Gabrijelo Matičič**, vdovo Požar. Poleg žene zapuščča hčerko Ano Marie, za njim pa žalujeta tudi Darko in Tanja iz ženinega prvega zakona, katerima je bil prav tako dober oče. Žaluje tudi bratranec Ivan Mervar z ženo ter vsi njegovi v domačem kraju in drugod po

*Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

svetu. Rožni venec ob krsti pokojnega Janeza smo imeli v sredo, 25. septembra, zvečer ob pol osmih, pogrebno mašo pa naslednji dan ob desetih. Po njej smo pokojnega pospremili na keilorsko pokopališče.

Oba pokojna vam priporočamo v molitev, njima pa naj Bog nakloni nebeško srečo.

V nedeljo, 29. septembra, so pri deseti maši **Daniel Wight**, **Martin Tegelj** in **Natalie Postružin** prvič pristopili k svetemu obhajilu. Skupaj z njimi smo praznovali njihovo prvo srečanje z Jezusom pod podobo kruha in obudili spomin na naše prvo sveto obhajilo.

Ker tisti otroci, ki obiskujejo katoliške šole, navadno prejmejo zakramente kar v šoli, je naših prvoobhajancev navadno le nekaj. Verouk začenjamo vsako šolsko leto, če je dovolj prijavljenih učencev. Starši, ki imate otroke in bi jih želeli pošiljati k verouku za prvo sveto obhajilo, že zdaj mislite na to. V mesecu januarju se oglasite po maši v zakristiji ali v Baragovem domu in prijavite svojega otroka h krščanskemu nauku.

Letošnji, že 22. mladinski koncert, z naslovom **Korajža velja**, je za nami. V verskem središču smo skupaj s Slovensko mladinsko skupino - SYG začeli že v prvi polovici letošnjega leta z delom. Slovensko društvo Planica nam je obljubilo dvorano in počasi so začele prihajati prijavnice. Te pa največkrat ne pridejo kar same od sebe. Od vseh treh verskih središč je odvisno, kako bodo zastopane posamezne države. Glede na veliko število nastopajočih iz precej različnih krajev Avstralije, smo z letošnjim koncertom lahko resnično zadovoljni.

Tisti, ki mladinske koncerte spremljate že vsa leta, lahko vidite, da velika večina mladih, ki jih

srečate na koncertih kot otroke, kasneje igra pri različnih ansamblih in sodeluje pri kulturnem življenju v naših slovenskih skupnostih nasploh. Prav preko mladinskih koncertov se mladi, pa tudi starejši, iz različnih krajev spoznavajo med seboj in sklepajo prijateljstva. Prav zato imajo mladinski koncerti še vedno svoj smisel, čeprav v nekaterih pogledih, zaradi spremenjenih razmer, odstopajo od pravil, ki so bila načrtana za prve koncerte.

V mesecu novembru se spominjamo naših pokojnih. Čeprav so že v večnosti, nekako spadajo k naši skupnosti in mi k njihovi. Povezuje nas kri, ljubezen in vse, kar dela našo skupnost slovensko. Doma smo z velikim spoštovanjem obiskovali grobove in molili za pokojne. To želimo nadaljevati tudi tukaj, zato se vsako leto zbiramo na njihovih grobovih. Letos bo spored teh molitev takle:

V nedeljo 27. oktobra bo ob 2.30 popoldne maša na Planici za pokojne člane, nato obisk naših grobov na pokopališču Springvale.

V nedeljo, 3. novembra popoldne bodo molitve na keilorskem pokopališču, popoldne ob petih pa še pri kapelici na S.D.M na Elthamu za pokojne člane.

V Geelongu bodo na drugo nedeljo v mesecu (10. novembra) po slovenski maši (v cerkvi sv. Družine v Bellparku ob 11.30), molitve pri spominski plošči za pokojne, na zemljišču Slovenskega društva Ivan Cankar. Staro pokopališče v Geelongu je že nekaj časa polno. Veliko rojakov počiva že na drugem koncu mesta, zato obeh pokopališč ali celo več ne moremo obiskati. Odločili smo se za molitve pri skupni spominski plošči za vse pokojne rojake.

V Wodongi bodo molitve na pokopališču v nedeljo 24. novembra ob šestih (pred večerno mašo ob sedmih) zvečer.

Ob koncu prvega tedna v mesecu novembru bo gostoval v Melbournu **Tržaški oktet**. Organizacijo nastopov je prevzel Slovenski narodni svet Viktorije, stanovali pa bodo Tržačani v Baragovem domu. Plakat s programom nastopov ste gotovo že videli. V petek, 8. novembra, ob 7.30 zvečer bodo peli v cerkvi sv. Ignacija v Richmondu; v soboto, 9. novembra, ob 7.00 zvečer pa v dvorani Avstralsko-istrskega kluba v Campbellfieldu.

V nedeljo, 10. novembra, bo Tržaški oktet prepeval pri deseti maši v slovenski cerkvi, po maši pa bo koncert v dvorani pod cerkvijo. Društvo Sv. Eme bo za ta dan pripravilo kosilo. Oktet bo popoldne ob treh prepeval v slovenskem klubu v St Albansu, ki praznuje svojo 15-letnico obstoja. Ob petih popoldne pa bodo pevci zapeli še pri slovenski maši v cerkvi Srca Jezusovega v St Albansu.

K nastopom ste ljudno vabljeni.

V Baragovem domu je veliko okno nad stopniščem že skoraj razpadlo. Marko in Štefan Cek sta se lotila dela in napravila novega. Hvala obema, pa tudi Društvu sv. Eme, ki je spet poravnalo račune za material.

Če že razmišljate o počitnicah, ki res niso več daleč, naj vam povemo, da imamo v mesecu januarju spet na razpolago počitniški dom Grey Friars v Mt Elizi in to od 4. do 18. januarja.

P. TONE

Odlična folklorna skupina iz Canberre, ki je tudi nastopala na našem letošnjem mladinskem koncertu

NOV PREVOD SVETEGA PISMA smo dobili Slovenci. V letošnjem septembru je bila posebna slovesnost v Valvazorjevi dvorani na gradu Bogenšperk. Na novem prevodu je odbor prevajalcev delal polnih petnajst let, priprave pa so se začele že pet let prej. V celotni ekipi je sodelovalo okrog petdeset oseb, med njimi deset in kasneje dvanajst prevajalcev. Glede na obseg celotnega dela je naša najnovejša Biblija ena izmed največjih in najboljših izdaj Svetega pisma na svetu.

Ljubljana je bila nekaj dni **Mednarodnega simpozija Svetega pisma**, ki se je pričel 17. septembra, središče izjemnega dogajanja: bila je svetopisemsko žarišče sveta kot še nikdar doslej. Študijske dneve so spremljali pevski, glasbeni in gledališki večeri v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, kjer je bila tudi sklepna slovesnostna akademija ob zaključku simpozija.

V okviru simpozija je bila tudi razstava "Biblija na Slovenskem" v prostorih Narodne galerije. Pokazala je številnim obiskovalcem slovenske prevode Svetega pisma od prve, Dalmatinove biblije leta 1584 do najnovejše letošnje izdaje. Naj omenim da smo Slovenci med prvimi petnajstimi narodi, ki smo dobili celotno Sveto pismo prevedeno v domači jezik.

DR. ANTON TRSTENJAK je 29. septembra umrl v Ljubljani. Dopolnil je devetdeset let izredno plodnega življenja: postal je duhovnik, doktor filozofskih in teoloških znanosti, psiholog, antropolog, nosilec mnogih priznanj in odlikovanj najvišjih znanstvenih ustanov doma in po svetu, član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, pisec 89 knjižnih izdaj ter okrog 470 člankov in razprav. Žalno slovo od pokojnika je bilo v Ljubljani, v Mariboru, v Gornji Radgodi, kjer je bil rojen leta 1906, pa poslednje slovo z mašo zadušnico pod vodstvom mariborskega škofa in somašnikov. - Akademik Trstenjak se je poslovil od nas, njegova dela pa bodo ostala. Naj prejme bogato božje plačilo za vse, kar nam je nudil v življenju.

P. HERMANN SCHALÜCK, vrhovni predstojnik frančiškanskega reda, se je srečal s svojimi redovnimi sobraty v Sloveniji. Tam je bil od 12. do 15. septembra. Obiskal je slovenske frančiškanske samostane, Sveto Goro pri Novi Gorici, Nazarje, Kamnik, Brezje in seveda središčno redovno hišo nad tromostovjem v Ljubljani. Tri dni je bilo premalo, da bi govoril o vtisih svojega prvega obiska v Sloveniji, je pa visoki gost priznal, da so bila spoznanja dobra.

IZPOD TRIGLAVA

Vrhovni predstojnik ali pater general frančiškanskega reda je izvoljen za šest let. P. Hermanu poteče mandat prihodnje leto, ko bodo provinciali z vsega sveta na generalnem kapitulju izbrali novo redovno vodstvo.

SPOMINSKO PLOŠČO so odkrili v Solkanu na rojstni hiši pokojnega škofa **dr. Josipa Srebrniča**. Bil je škof na otoku Krku, kjer je vernikom trajno zakoreninjen v spominu kot izredna osebnost. Izbrana beseda zgodovinarja prof. Franceta Kralja je na proslavi oživila duhovni in kulturni lik tega solkanskega rojaka, dvakratnega doktorja - bogoslovja in modroslovja, zgodovinarja, pisatelja, predvsem pa krškega škofa in nadškofa.

STIČNA '96 - šestnajsto vsakoletno srečanje mladih v cistercijanski opatiji Stični, je letos izzvenela kot nadaljevanje hoje po poti v novo tisočletje, ki jo je mladini v Postojni nakazal papež Janez Pavel II. To je pot, na kateri "korajža velja" in na kateri mladino spremlja trdna zavest, da "jo 'ma sveti oče rad", predvsem pa tudi Jezus. Stiški opat je v pozdravnem nagovoru mladim lepo povedal, da je stiško srečanje letos drugačno kot lani, "ne le zato, ker ste eno leto starejši, ampak zato, ker je med lansko in letošnjo Stično - Postojna", srečanje s papežem Janezom Pavlom II.

Letos je bilo v Stični prisotnih deset tisoč mladih, ki jih je spremljalo 150 duhovnikov in poleg nadškofa Šuštarja še trije škofi.

GOBARSKO RAZSTAVO, eno največjih v Evropi, je priredila Gobarska družina Kranj. Kljub letošnjim neobetavnim razmeram za rast, je prirediteljem uspelo zbrati za razstavo kar 276 različnih vrst gob. Pripravili so

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

tudi številne informacije o varovanju, ohranjanju in nabiranju gob. Saj ravno pri gobah vedno obstaja precej nevarnosti in zmede ter je včasih težko razpoznavati užitno gobo od strupene. To zanimivo gobarsko razstavo si je ogledalo nad dva tisoč obiskovalcev.

SLOVENIJA se že nekaj časa srečuje z vsemi oblikami kriminala, katerih začetek je uživanje mamil. In tega je vedno več. Dodamo lahko še prenašanje aidsa, da je slika popolnejša.

Lani je v Sloveniji zaradi uživanja mamil umrlo dvanajst ljudi, letos doslej že osem, vsi mladi. Predlanskim je bilo zaradi mamil 407 kaznivih dejanj, lani že 453, letos pa je ta številka že dosežena. Predlanskim so podali zaradi posesti mamil 434 predlogov za prekrške, lani pa kar 702 - kakšna bo številka ob koncu našega leta?

Slovenski policisti so lani zasegli 18.152 kilogramov heroína, okrog 4 kilograme kokaina, 2.115 pivnikov LSD in 7.354 mamilnih tablet ekstaze. Vse to bi preplavilo slovenski trg, ki se širi zlasti med doraščajočo mladino. Bog daj, da bi bila policija uspešna tudi v bodoče.

DRUŽBENI RAZVOJ v Sloveniji kaže porazno sliko. Samomorov je bilo v letošnjem juliju, torej v enem samem mesecu, nič manj kot 93. Vsekakor so

posledica dobe enoumja s poudarkom na čisti materializem, izven katerega naj ne bi bilo ničesar. Svetovnemu vrhu v samomorih (Finci, Baltijci, Rusi, Madžari) smo se pridružili že v povojnem času komunizma s povprečnim številom petdeset samomorov na mesec, zdaj pa smo daleč pred vsemi.

Naj k gornjemu poročilu dodamo še strahotno usihanje rojstev. Lani jih je bilo v Sloveniji rojenih le 18.980. Leta 1993 smo imeli prvič več smrti kot rojstev. Če se narod ne bo streznil, bo to odslej pravilo, ki vodi v narodno smrt. Letos imamo v prvem razredu 24.000 šolarčkov in porazna je napoved, da jih bo v Sloveniji drugo leto za vpis v šolo le 18.000. Tako se bo polagoma poznalo upadanje rojstev v vseh statistikah, ki precenjujejo družbo.

SLOVENSKO MINISTRSTVO za okolje in prostor predvideva ureditev posebnih zbirališč za recikliranje starih avtomobilov. Teh vozil je v Sloveniji vedno več. Stojijo zapuščeni pred hišami in stanovanjskimi bloki ter na parkiriščih. Računajo, da jih je po gozdovih in samotnih grapah odvrženih okrog 50.000. Po podatkih letošnjega sejma Avto naj bi bilo vseh odvrženih vozil po Sloveniji preko 300.000. - V tem je pa dežela pod Triglavom kar hitro dosegla Ameriko...

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Z VSEH VETROV

BARAGOV DAN, ki ga Amerika praznuje kot vsakoletni spomin našega velikega rojaka, je bil letos na prvo septembrsko nedeljo v Torontu v Kanadi. Somaševanje dvanajstih škofov in dvajset duhovnikov je vodil torontski nadškof, naš in Baragov rojak dr. Alojzij Ambrožič, nečak pokojnega bivšega urednika MISLI p. Bernarda. V mnašnem govoru jempoudaril pomen Baragovega dela in življenjskega zgleda. Poročilo pove, da je bil kar pretresljiv prizor na začetku bogoslužja: navzoči Indijanci so v posebnem obredu z dimom "umivali" zbrane vernike ter jih tako na svoj način povabili h kesanju in pripravili za sveto daritev.

Ker ima Toronto tudi precej Slovencev, je bila tudi slovenska slovesnost Baragovega dne in sicer v slovenski župniji Brezmadežne na sobotni večer. Tudi to mašo je vodil nadškof Ambrožič ob udeležbi okrog tisoč vernikov. Po bogoslužju so se zbrali v cerkveni dvorani še k proslavi s koncertom pevskega zbora Gallus s Koroškega. V isti dvorani je bil v nedeljo zvečer tudi letni občni zbor ameriške Baragove zveze.

SKUPINA SLOVENCEV iz domovine se je udeležila torontskega Baragovega dneva. Obenem je obiskala tudi ameriške Brezje, Lemont, tem tam pomolila na grobu ljubljanskega škofa Rožmana. Nato je bila na potovanju po Baragovi deželi ter obiskala njegov grob v kripti marquetteške stolnice. Udeležila se je tudi proslave srebrnega jubileja posvetitve slovenske kapele Marije Pomagaj v ameriškem narodnem svetišču Brezmadežne v Washingtonu. To je ena največjih katoliških cerkva na svetu. Med njenimi dvanajstimi narodnimi kapelami je tudi slovenska, zelo prikupna, okrašena z umetninami zdaj že pokojnega kiparja Franceta Goršeta. Tu je za Slovence maševal beograjski nadškof Perko ob somaševanju clevelandskega pomožnega škofa Pevca in nekaj duhovnikov. Te slovesnosti ob petindvajsetletnici se je udeležilo tudi okrog 400 ameriških Slovencev, dočim se jih je ob posvetitvi zbralo okrog 3000. Koliko jih bo še ob petdesetletnici, ob zlatem jubileju?

Vsekakor je kapela Marije Pomagaj v ameriškem narodnem svetišču zgovorna priča slovenske prisotnosti in vernosti na ameriški celini in bo to vlogo vršila tudi ko slovenskih skupnosti ne bo več v Združenih državah. Upajmo, da to še ne bo jutri, četudi je tam že naša tretja in četrta generacija, starih zavednih Slovencev pa vedno manj...

SVETI OČE Janez Pavel II. je nedavno srečno prestal operacijo slepiča. Svet se je bal, da gre za kaj hujskega. Res je šlo zdravnikom za več kot le za

vneti slepič: pretehtali so papežovo zdravje ter ga temeljito preiskali. Zato je bilo zelo veselo sprejeto njihovo zagotovilo, da niso našli nobenega novega tumorja ter je zdravje svetega očeta na splošno v redu. - Tudi mi želimo papežu Janezu Pavlu še dolgo zdravo življenje v vodstvu Petrove barke.

OD USTANOVITVE UCIP-a (kratica za Svetovno zvezo katoliškega tiska) za Evropo leta 1989 v Ruhpoldingu, je ta organizacija že tretjič priredila simpozij, na katerem katoliški časnikarji razpravljajo o perečih novinarskih vprašanjih. Letos so se na ta simpozij zbrali na našem Bledu - prvič so ga priredili v eni nekdanj komunističnih držav. Simpozij je trajal od 25. do 29. septembra, zbral pa je preko 120 časnikarjev iz 26 evropskih držav.

NA SVETU je nekaj nad 6000 jezikov in govorov, od tega je celotno Sveto pismo prevedeno v 341 jezikov. Slovenci smo med prvimi petnajstimi, ki smo že leta 1584 dobili prevod celotne Biblije.

*Three return flights a week
Mondays, Thursdays and Saturdays
from Melbourne and Sydney
to Vienna and Ljubljana*

*Trikrat na teden iz Melbourne in Sydneya na
Dunaj, v Ljubljano in nazaj*

*

LAUDA telefon: 1 800 642438 (brezplačni poklic)

The only airline direct to
the Heart of Europe

Lauda-air

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

SLOVENCİ smo ponosni, da je bil med častnimi gosti na slavnostni otvoritvi letošnjih olimpijskih iger v Atlanti naš rojak LEON ŠTUKELJ, najstarejši še živeči športnik z olimpijskim zlatim odličjem. Rojen je bil leta 1898 v Novem mestu, zdaj pa živi v Mariboru - dve leti mu manjkata do stoletnice. Še je živahen, še celo telovadi. Slovenskim otrokom pa je v intervjuju za mladinski verski mesečnik Mavrico povedal tole:

Bodite marljivi in pridni! Denar in brezdolje človeka uničujeta, učenje, delo in zdrav šport pa ga dvigujeta. Vedno se držite pravila: Zdrav duh v zdravem telesu! Tega sem se vse življenje zavedal in ni mi nič žal. Prve nasvete za pravičen in zdrav način življenja pa sem prejel iz ust frančiškanov, ki so me v prvih šolskih letih v Novem mestu učili modrosti življenja. Za vse, kar sem pozneje v življenju doživel, za vse zmage, pa tudi prenašanje porazov, ki so me naredili še trdnejšega, sem jim še danes hvaležen. Ne pozabite: za srečno otroštvo je potreben zdrav razvoj telesa in duha. Bodite hvaležni učiteljem in vzgojiteljem, da vam plemenitijo srce. Poslušajte jih!

Lepi nauki tudi za slovensko mladino v Avstraliji.

VSE NAJBOLJŠE,
SVETI OČE!

DRAGI SVETI OČE,
POZDRAVLJENI V LJUBLJANI!
VSI SMO RES VESELI,
DA TU STE ZDAJ MED NAMI.

ŽELIMO SE VAM SRČNO ZAHVALITI,
DA STE PRIŠLI NAM VERO POTRDITI.
ZA VSE MOLITVE VAŠE
SRCE VAM JE HVALEŽNO NAŠE.

VOŠČIMO VAM IZ SRCA,
NAJ BOG VAM LJUBO ZDRAVJE DA,
NAJ ON VAS BLAGOSLAVLJA, VODI,
MARIJA PA NAJ Z VAMI HODI!

To pesem so zapeli otroci svetemu očetu v Ljubljani na njegov rojstni dan - 18. maja 1996.

Učenci slovenske šole pri društvu "Planinka" Brisbane, o kateri piše Jože Vah na strani 253 teh Misli. Učitelj A. Horvat je zadnji na levi slike.

OBVESTILO VELEPOSLANIŠTVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Obveščamo vas, da je vlada Republike Slovenije sprejela Uredbo, s katero se podaljšuje rok za uporabo certifikata najkasneje do 30. junija 1997.

To pomeni, da je citirani datum tudi rok za vložitev zahteve za odprtje evidenčnega računa za izdajo lastniškega certifikata.

Tako bo mogoče ugoditi tudi tistim slovenskim državljanom, ki zaradi neurejenega osebnega statusa doslej niso mogli biti vnešeni v računalniško evidenco o državljanstvu, ki je podlaga za izdajo evidenčnega računa.

Prav tako bo mogoče ugoditi tudi vsem tistim slovenskim državljanom, ki niste iz raznih razlogov pravočasno zaprosili za izdajo oziroma vložitev certifikata.

Aljaž Gosnar
odpravnik poslov

Naslov slovenskega veleposlaništva je:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6
60 Marcus Clarke Street
CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni
predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O.Box 284, Civic Square,
CANBERRA, A.C.T. 2608

SURFERS PARADISE, QLD. - Ker se bolj redko oglašamo iz Kraljičine dežele, pa naj bo tokrat malo obširneje. (Upam, da nam p. urednik ne bo odrekel prostora v Mislih.) Nedavno je bil letni občni zbor pri "Planinki Inc." V vodstvo so bili izvoljeni drugi obrazi in tudi čisto novo ime: Robert Bizjak. Po nekaj letih-samih mož na krmilu

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

drugega najstarejšega slovenskega društva na naši celini, so vodstvo zopet prevzele naše pridne žene. Za predsednico je bila izbrana ga. Slava Maver, tajnica pa je ga. Milena Carli. Za finance je prevzel odgovornost že prej omenjeni Robert Bizjak. Seveda imajo vsi pomoč še od štirih odbornikov, pa tudi od ostalih, že dolgo vrsto let vestnih članov Planinke. Odboru želimo veliko sreče in uspehov v prihodnjih mesecih (ali morda letih, saj je tudi zadnji odbor zdržal in pridno ter pošteno delal dve leti).

Že dolgo časa je bila pri društvu Planinka v načrtu slovenska šola za našo mladino, kakor tudi za odrasle tukaj rojene, pa četudi že poročene, ki se želijo izpopolniti v slovenskem jeziku. Največji vzrok za odlašanje začetka je bil iskanje učitelja: kvalificirani učitelji so med nami redki in nimajo časa, prostovoljcev pa tudi ni bilo. Končno smo imeli srečo, da se je med nami ustavil rojak g. Andrej Horvat, z dvema diplomama mariborske univerze v žepu in z dobro voljo v srcu. Seveda pa ni imel niti on niti naša skupina potrebnega učnega gradiva. Telefonirali smo s. Francki v Sydney, ki vodi Slomškovo šolo tamkajšnjega verskega središča, in kakor da bi se zgodil čudež: po treh dneh je že prispel na moja vrata osem kilogramov težki paket različnega šolskega gradiva. Na vsako

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAŠT BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

Odperto
od 11 am do 11 pm,
v petek in soboto
do ene ponoči.
Ob nedeljah zaprto.
Domača hrana.
Dobra postrežba
posameznikom
in skupinam!

137 Bank Street
SOUTH MELBOURNE
Tel: (03) 9690 5148

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopaliških Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

R
&
R

odlično: koncert v soboto, v nedeljo mladinska maša, pa domača postrežba v Baragovnem domu. Tudi Dom počitka m. Romane ob slovenski cerkvi smo si ogledali. Za vso gostoljubnost melbournskih rojakov iskren Bog plačaj! - Pavla Fabian

PRODAJAMO novo hišo na Notranjskem. Je dvostanovanjska, s centralno kurjavo, lepim vrtom in veliko garažo. Za podrobnejše informacije kličite telefonsko številko 0414510384.

"Spoznala sem, da na tem svetu ni nikjer pravice. Niti na sodišču je ni."

"Kaj pa se je zgodilo?"

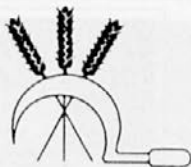
"Ob ločitvi so oba otroka prisodili možu, pa sploh njegova nista."

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

KDO BI VEDEL Povedati...

...kje v Avstraliji živi ALBERT PAHOR, rojen 28. februarja 1934 v Hudem logu, sin Alojza Pahorja in matere Jožefe r. Marušič. V Avstralijo je prišel leta 1954 in svojci ga pogrešajo že od leta 1960.

Kje so ZVONE, LJUBICA, RADE in JULIJANA PLEVČAK. Zadnja znana naslova sta 2 De Vilnith Pde., Penrith, NSW, oz. 50 Wilson Street, Braidwood, NSW.

MATEVŽ GOGALA (žena je DORIS, sin MARKO in hčerka DORIS) je dvajset let živel na naslovu 17 Bridle St., Talbingo, NSW. Že leto dni pa se sestri Francki Gohler ni oglasil in njena pisma se vračajo.

Kje je LUDVIK ROJS, rojen 19. avgusta 1930 na Janževem vrhu. V Avstralijo je prišel leta 1954. Njegov zadnji naslov je bil iz Melbourn (3 Keller Street, Lalor).

Kje je ANTON POBERAJ, rojen leta 1913. Njegov zadnji naslov iz leta 1976 je Hillside Farm, Bundanoon, NSW.

Po teh pogrešanih povprašujejo svojci ter bodo hvaležni za kakršno koli novico.

Vodja razlaga turistom: "Ta reka ima svojo posebnost. Mirno teče, nenadoma pa izgine in pride na dan pri neki gostilni zunaj mesta."

"Prav kakor moj mož!" vzklikne ena izletnic.

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

glavo prijavljene učenke ali učenca je bilo treba napraviti kopije, predno smo v juliju lahko pričeli z rednim poukom. Od takrat vsako soboto dopoldne prihajajo študentje obeh spolov in različnih starosti na društveni zeleni griček v Cornubiji. Tam jih že čaka in z odprtimi rokami sprejema učitelj Andrej in jim potrpežljivo pomaga preko težav slovenskega jezika, ki jih vsekakor ni malo.

Hvala Bogu, končno smo uspeli. Šolo zdaj obiskuje dvanajst študentov, od teh šest šoloobveznih otrok in šest odraslih. Kot vidite na sliki (objavljena je na strani Kotička naših mladih - op. ur.), je med njimi tudi mamica Vilma Alley rojena Celin, na skrajni levi strani slike pa je naš učitelj Andrej Horvat.

S slovenskimi pozdravi - Jože Vah

Eme in drugim, ki so pomagali in pripravili okusen prigrizek po pogrebu. Topla in hvaležna misel nas preveva ob vaši radodarnosti, ko ste se mnogi odzvali naši želji in poleg cvetja in vencev darovali v sklad misijonarke Anke Bugar. Iskrena hvala.

V veliko uteho nam je misel, da je moj mož Janez užival med Slovenci in poslovnimi prijatelji toliko ljubezni, zaupanja, prijateljstva in spoštovanja. Vsem hvala.

Gabriella Bugar
Ann-Marie, Tatjana in Darko

LOWER TEMPLESTOWE, VIC. - Zahvala.
Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bi se rada toplo zahvalila, v svojem imenu in v imenu mojih otrok: Darkota, Tatjane, Ann-Marie, ob nenadni izgubi mojega moža Janeza, za vso pomoč, ki ste nam jo nudili v teh težkih trenutkih, nas tolažili, bodrili in opogumljali.

Zahvaljujemo se patru Tonetu in patru Baziliju za nepozabno poslovilno mašo. Še posebej hvala patru Tonetu, ki je z nami tako iskreno delil našo bolečino in nas opogumljal, nam vlival vero in upanje v bodočnost.

Prisrčna hvala vsem članicam društva sv.

MONA VALE, NSW - Kot dolgoletna naročnica Misli se oglašam in pozdravjam vse bralce tega našega mesečnika, ki nas obiskuje mesec za mesecem ter v naše domove prinaša košček domovine. Obenem vam pošiljam ime nove naročnice, moje sestre Ivanke Kosmač, Lom pod Storžičem na Gorenjskem. Zdaj Misli niso več prepovedno glasilo, kot so bile dolga leta pod enoumjem, in smejo v svobodno Slovenijo. Zato sem jih namenila sestri kot dar za rojstni dan, ki ga je imela 4. oktobra. Tako bo iz njih spoznala naše življenje in se bo lažje odločila z možem za obisk Avstralije, kar načrtujemo za prihodnje leto.

Tudi jaz sem bila v skupini sydneyjskih Slovencev, ki so se preteklo soboto udeležili letošnjega Mladinskega koncerta v Melbournu. Dobro smo potovali, tam je bilo pa tudi vse

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

REŠITEV križanke septembrske številke:

Vodoravno: 2. jerebika; 6. pero; 7. Martin; 10. Sandra; 11. Tomo; 12. frančiškani; 15. Juan; 18. mnenje; 20. antika; 21. IK; 22. koma; 23. atletika.

Navpično: 1. vena; 2. Jordan; 3. Roma; 4. Bert; 5. Krim; 8. tona; 9. norice; 10. Sofija; 13. Amatil; 14. kletka; 16. U(nited) N(ations); 17. Nike; 18. Mali; 19. jama.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Magdalena Kolenc, Ivan Podlesnik, Lidija Čušin, Terezija Horvat, Ivanka Žabkar. - Žreb je izbral Terezijo Horvat.

"To je pa že od sile: Cigarete so se podražile. Ne bom več kadil."

"Kaj tudi avta ne boš več vozil? Bencin se je podražil."

"Tako je! Tudi avta ne bom več vozil. - Ja, ali se mi potem sploh še splača živeti?"

"Boš moral. Veš, tudi že tako visoki pogrebni stroški so se spet dvignili..."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ *Kako pogrešam prvovrstne v prvih vrstah!*
+ *Pri nas se ne vračamo na staro - vselej se vračamo na kaj novega.*

+ *Naprej v stare zmage!*

+ *Vse teče, le oni se ne menjajo.*

+ *Bogastvo nima meja - če ga je preveč, gre čez mejo.*

+ *Vrhovi so lahko zelo nizki.*

+ *Želi mi konec, ker poznam njegov začetek.*

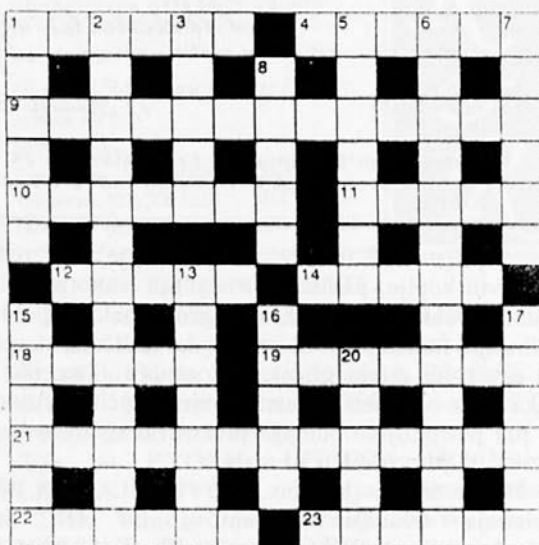
+ *Ljudje, ali ste že kdaj videli, da bi kak konj med dirko podstavil nogo drugemu?*

+ *Mnogi berači so obogateli z razlastitvijo drugih beračev.*

+ *Proletarci vseh dežel, zresnite se!*

+ *Kadar nimam besede, vzamem tujo - pa govorim.*

Križanka /Marko Matjašič/

Vodoravno: 1 izvedenost, znanje gotove vrste dela; 4. del vsake njive; 9. znano lastno ime v slovenskih planinah; 10. javna dražba, licitacija (tujka); 11. znak prijateljstva in ljubezni; 12. brez besed izraza bolečino; 14. druga košnja; 18. sladkovodna riba; 19. območje vsake reke; 21. slovenska pokrajina in njen sestavni del (dve besedi); 22. oseba, ki veliko govori, go-bezdalo; 23. letalska rešilna priprava.

Navpično: 1. grški mislec; 2. zdravilišče na Štajerskem; 3. brez njih ni lesenih grabelj; 5. umerjenost, ki ne pozna smeha; 6. svetopisemski dogodek; 7. naročilo, plačilo vnaprej (tujka); 8. praviljično bitje; 13. kraj na Štajerskem (ime po svetnici); 15. notranji organ telesa, ki rad nagaja; 16. šale, smešne zgodbe; 17. število; 20. vrsta barve.

Rešitev pošljite do 8. novembra na uredništvo!

Vedežvalka: "Karte so mi pokazale nekaj strašnega: V tem tednu bo vaš mož mrtev."

Gospa: "To vem. Zanima me le, ali bom oproščena."

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA, to bo nova knjiga Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, MAN WHO BUILT THE SNOWY, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

14/11/96 - 30/11/96 - 9/12/96 - 26/12/96 and
28/2/97 - 28/3/97 - 13/5/97 - 15/6/97 - 13/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996
in 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666